

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№61 (811) • Субота, 2 квітня 1994 року • Ціна договірна

Христофор ГРУША

ХВОРТОЧКА В МАЙБУТНЄ

Про вибори давайме не будемо. Ні слова. Кромі — про щось просте і чесне, — як хатні дѣри, віконна рама або просто хворточка. Пікаво, що на світі є люди, котрі достеменно знають, як слово «хворточка» продавано пишеться. Тобто, зовсім не так, як слово «хвіст» чи «хвіртка», а взагалі з іншої літери. А деякі навіть скажуть вам, що складного слова «хворточка» й взагалі нема в нашої спілноті мові. І отакі люди, — аж душа такує, — у нас багато. Їх набавило більше, аніж тих, що оту саму хворточку вміють добре змайструвати. От вам двоє таких — із села Бирлівка на Черкащині — завідувачий столярний майстерню Микола Пономоренко та столяр

Іван Михайлович Василенко. Секрет в тім, що міниміальні навчальні майстерні ці маленькі хлопчиком заволоді білий покриває із стружками та брусокками до дядька Івана Василенка. А той його не проганяє. Отаким чином, бони, одне слово, можна сказати, добровільно ОБРАЛИ. І роблять своє діло — так, як треба. Але — стоп! Ми ж домовлялися, що про вибори — ні слова. Воно жось само вибалося — ек, мовляв, якби-то можна було в когось розумного підкупитися! Тоді я на обирати щось було б легше, і біля мікрофону стояти. До речі, як це хляте слово правильно пишеться?..

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Читайте у суботньому випуску

6

стор.

Вітаємо Жезеру! І Грушу теж

У День театру, серед одинадцяти премійованих театральних преміє-«Кієвська пекторала» опинився і наш кореспондент, завідувач відділом новин, театральний критик Віталій Жезера.

Насправді він якийсь не Жезера, а Христофор Груша. У фінансових роздумах про мистецтво, а то й більше — про людське життя, відкриває істини, які, в принципі, вічні, але часто забуваються. Саме до Христофора Груші в редакцію надходять величезна кількість листів: скарги, прохання, подяки. А Віталій Жезера — то й є саме це. З ним він засідає Київський театральний інститут ім.Карпенка-Карого, здобуває освіту театального критика. Саме ним підписує свої сценарії до фільмів, у яких сам же й знімається. Зчим іменем ходить на редакційні літучки, відстоюючи естетичні погляди... Христофора Груші, бо уявити собі Жезеру без Груші і навряд — неможливо. Тому було б справедливо привітати з почесною премією обох. У них сьогодні свято. Не часто в наші часи вишарпують журналіста, тим паче премію. Колектив редакції щиро радіє за свого колегу. А молоді журналісти — ще й заздрять: не так воно легко — писати, як Жезера.

(Матеріал Віталія Жезери «читається» в номері на 8-й сторінці).

7

стор.

Забуті діти...

Їх відрадили з Тернопільщини на оздоровлення у сім'ї США і залишили на чужині нагрізюляще. У чиновників за сиротами душа не боліла...

Корисна порада

Не відкладайте на завтра те, що можна зробити сьогодні. А саме: піти на пошту і передплатити «Голос України» на II півріччя. Якщо, звісно, Вам подобається наша газета. Ну, Ви тільки візьміть сьогоднішній суботній випуск «Голос України» обиді бути таким же цікавим до кінця року.

8

стор.

Контракт на «швидку»...

Купуємо автомобілі «швидкої допомоги» у «Тойоти». А лубенський мікроавтобус «Сула» може залишитися на узбіччі...

12

стор.

Звідки ми й хто ми?

«Я кохав Україну» — ці слова вперше сказали лубівці.

Корисна порада

108 тисяч — мільйон збереже! Оформивши передплату на нашу газету, до речі, за вартість, найнижчу в порівнянні з іншими, — 108 тисяч карбованців на шість місяців, Вам не треба більше супити голову над проблемою передплати іншої газети. Тільки ми внахилом стабільно — 5 років на тиждень, по п'ятницях — програма ТВ, по суботах — 16 сплат, які з інтересом читаються від першої до останньої стрічки.

16

стор.

«Зомбі» прийде із Чорнобильської зони?..

Вулик на пам'ять

Індекс українського видання — 60955, російського — 60977.
Передплата ціна на 6 місяців — 108 тисяч крб., на місяць — 18 тисяч крб.

Володимир СКАЧКО, «Голос України»

НЕ ТРЕБА ІНВЕНТАРИЗУВАТИ НЕПРАВИЛЬНІ РІШЕННЯ

Без коментарів

Як відомо, колишня Верховна Рада Росії прийняла постанову, якою визначила російський статус Севастополя, міста, на території іншої незалежної держави, тобто України. З того часу в Росії Верховної Рада не стало, з'явилася Державна Дума. А ось що думають про діючу постанову депутати Думи: голова комітету з питань СНА та зб'язків із співвітчизниками Костянтин ЗАТУЛІН та Сергій СТАНКЕВИЧ.

К.ЗАТУЛІН: — Як хотів, щоб нас правильно зрозуміли. Загальну позицію Росії з питань зовнішньої політики відразу висловив Президент Борис Єльцин. Він, як ви знаєте, на авіації із заявою щодо цього рішення парламенту.

А тепер підкажіть нам, що було б розумніше у нашої ситуації. 12 грудня було обрано новий парламент і затверджено нову Конституцію Росії. Чи варто нам списком або окремо скасовувати рішення, які за кілька попередніх років прийняла колишня Верховна Рада? Приміром, про призначення Олександра Рудького Президентом чи про призначення Очалова

міністром оборони? Чи не здається вам, що висловлення питання про денонсацію постанови щодо Севастополя в цій ситуації мало б дещо дивний характер? Деякі політики мудрі по шкоді.

Я ж думаю, що з боку такого органу, як Державна Дума, яка поважає себе, замість того щоб пропонувати, приміром, у російсько-українських відносинах відкрити нову сторінку, приймати рішення, спрямовані на зближення, було б правильно починаючи реалізувати й скасовувати рішення попередньої Верховної Ради. Погоспору, 12 грудня минулого року з нас обрано новий парламент і затвердже-

но нову Конституцію, в якій а перелічені положення, що стверджують, як і які повторили законодавчі акти діють. Постанова щодо Севастополя фактично не діє і ніколи не була чинна, навіть у момент її прийняття.

С.СТАНКЕВИЧ: — Обговорюючи це питання, ми спровокували б черговий раунд дискусій і яка розпалює ба пристрасті в Державній Думі.

К.ЗАТУЛІН: — Очевидно для тих, хто хотів би україно-російського зближення, що за минулий час зроблено чимало невпорібних заяв і з російського, і з українського боку. Моглимо, на нашу перекота в тому, що можемо послатися на те, що то були заяви колишнього органу влади. Серед нинішніх керівників, міністрів України а чимало людей, котрі в різний час допускали заяви, які можна розцінити як антиросійські. Тому на треба інвентаризувати взаємні помилки і неправильні заяви.

Напередодні події

Юрій ДОЦЕНКО, «Голос України»

ОБЦІЮЮТЬ СТРАЙКОВИЙ КВІТЕНЬ

Як щойно стало відомо, супроти бізпівків нашою суспільству не минуть, прийняті на Донецькій. 4 квітня свід чекати на черговий страйк.

17 березня застрайкували гірників на Заході України. Далі парокотилися на схід — у козельсько-шахтарське Селядово. Причини невдоволення — невикплата грошей за кілька місяців. Загальна ж заборгованість становить близько трильйона карбованців. Поточна вибуху накопичується. І па, безумовно, «на руку» палива політичним силам. На будемо забувати, що донецький страйком, хоч би як від того відірхнувся, досі перебуває під впливом свого колишнього ватажка, нині головного ідеолога місцевої влади, горюваного Ю.Бондирева. Однак визначний супутник готує разом — як незалежний, так і офіційні шахтарські профспілки — па заруде в історії страйкового руху Донбасу (парша спроба «союзу» вийдалася невдалою). Шахтарські ватажки причини криза починають у неможливості нинішнього уряду України позитивно впливати на економічну ситуацію, гальмувати ринкових реформ. Про ца, до речі, заявив у місцевій пресі голова Міжрегіонального об'єднання ННП БО «Красноармійськвугілля» Михайло Волгинцев.

Нагадаймо березневу нараду гірників у Макіївці: засідка: шахтарі мають серйозні наміри в боротьбі на свої соціальні права. Ніби підприємство, осталих і директорів вугледобувних об'єднань області, але з маємо прикладом, коли генералітет сазався своїх вірних солдат...

Ще про одне: страйкоміації плесяли надії побибити у новій Верховній Раді чимало своїх представників. Трипеліт, адептів: порухувалися: комуіісті-соціалісти, котрі з сьогодні говорять від імені трудящих, «трудювник» та інші азілшпикі трударим мало шансів...

Фото Володимира ПАНАСЮКА.

Такого висновку дійшли в результаті опитування населення вчені-соціологи

ВИБОРЦЬКИЙ ПУНКТ

Результатами унікальних масштабних досліджень, які өперше проводилися у країні, піднялих өчені Інституту соціології Академії наук України. Висновком соціально-політичної орієнтації өсели на найбільш чужинських етносах держави, спеціалісти підготували өвкни серії набірніокамініцій, чоті навіть нестрадіційних запитань. Як розповілі заступник директора Інституту по науці доктор соціологічних наук Микола Шумляк і керівник проведених робіт доктор економічних наук Юрій Савченко, на дев'ять з них були одержані часом зовсім несподівані өвідповіді, які у чомусь співпадали, ө у чомусь өврізнялися у респондентів різних національностей.

Для всіх без винятку головними цінностями в житті ө здоров'я, сім'я, вільне володіння, розвиток культури, релігія. Більша частина позитивно ставиться до ідеї незалежності України, өвродження національних традицій свого народу. Половина опитаних у реалізації своїх життєвих півнів співпадається на себе, своїй білихви і лише дуже незначна частина з них розриває на допомогу державі і колективу. Проте участь в громадському житті, мітингах та інших акціях протесту здатні прийняти тільки 20 відсотків респондентів. Що стосується способу життя, то більша частина хоче розбагатіти, але чиняче цимало інтенсивності відносної пошуку для цього зовсім і можливість.

Опитування показало, що між людьми різних національностей, які проживають у нашій державі, немає ворожнечі, вони ставляться одне до одного толерантно. І в той же час тільки 75 відсотків громадян, які беруть участь в дослідженні, пов'язують у майбутньому свою долю з Україною, а половина, і серед них немало українців, не хочуть, щоб їхні діти і внуки жили на землі предків.

Що стосується статусу української мови як державної, то лише 23 відсотки респондентів підтримують Закон про державну мову. Більше половини обстоюють співіснування двох — української та російської. Дослідники переконані, що у представників всіх етносів іде поступовий процес забування національних традицій. Найбільш живучими виявилися рецепти національної кухні, пісні і казки, обряди релігійних свят.

Відповіді на ці та багато інших запитань дали өвчю зробіти өвповіді: всі етноси України покні що змодельюється в глибокій радянській ідеології. І цюшка не можна не врахувати у вирішенні багатьох існуючих проблем. Спеціалісти өвживають, що населення України — це өвморфна м'яса, тому необхідно активізувати людей в економічній діяльності. Але не можна провадити сльну для всієї країни політику перетворення, потрібні адресно-регіональні підходи з урахуванням етнічних особливостей.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Виборець подорослішав

У мовку Ріпкинському виборчому окрузі № 32 найбільш голосів одержав өвкладач Чернігівського педінституту Василь Молодочко, який обстоює комуіістичні погляди і називає себе політологом. Прямочу секрет його успіху на виборах банальний, — як і демократична філософія: өня побудував свою передвиборчу агітацію на асо-

лютно необ'єктивному заперечуванні платформи свого суперника на виборах Анастасія Дрона, який, до речі, на виїзді в боротьбі і продовжує балотуватися в нашою округу. Так-от, Дрон өвстоює өвменшення державного регулювання економічних процесів, і, өкрема, приватизації, а Молодочко — закликає послідовно втручатися дер-

жавля в економічні процеси, у приватизацію, зберігаючи боротьбу за соціальну справедливості у суспільстві. Прикро, що на всі виборці па өвсвідомлюють, що ім бачлиха розлучитися зі старими стереотипами, що прохочуть у парламенті кандидата, який обіцяють народної освіти його в руках. Ніби вереснуло дитинку. Аж народ уже подорослішав, а державі — ажа неслива.

Валентина РҮБІНЬСЬКИЙ.

Володимир СЕМЕНО, журналіст

Гори, гори, мій підсвічник

Про таких людей кажуть коротко:

«Майстер!»

І більше не треба нічого пояснювати

Понад чверть століття свого життя Юрій Бойко присвятив розвитку художнього мистецтва в рідній Полтаві. Виродилося багато їх його неспокійним підслухуванням митців: захоплювалися тисячі відвідувачів Полтавського краєзнавчого музею. Серед них — скульптури портрети Тараса Шевченка, Івана Франка, інших людей, які складають славу і гордість нашої України.

Рік тому Юрій Олександрович запросив нас на роботу до виробничого об'єднання «Полтавмаш». Чому?

— Та тому, що талант і фантазія цієї людини справді безсмертні! — записав на початку точного сталевго життя А. Сухомлин.

Саме в цьому цеху і створюють дивовижні художнього мистецтва, а створює палючий вогонь — як для масового споживача, так і для індивідуалістів за бажаним замовленням. До торговельної мережі вже надійшли витончені підсвічники, модерна гарнитура, набори для дзеркал, шкатулки — підсвічники на три «свічки» (якщо готуватися на п'ять). Чи та швидке можна придбати в «Гамі» — спеціалізованому магазині підприємства «Полтавмаш».

То робить тут Юрій Бойко? Він, як художник, дизайнер, виготовляє форми для лиття тих чи інших виробів. Аби прикрасити термій випуску певних речей, замовник може запропонувати власну символіку — бронзу, латунь, сталь...

Можливо, про це і не варто до 60 років на нас дивитися, але відомо словосполучення: художник лиття на підприємстві України це, на жаль, не має міцної, постійної прописки. Тож працівник ВО «Полтавмаш» і зокрема Юрій Бойко — одні з першодержавців у створенні прекрасного саме на виробничій основі.

Полтава.

На зйомку: художник цеху точного сталевго лиття Ю. Бойко.

Фото Олександра КАДУНА.

Леся ДУБОВА, студентка

У КОЖНОЇ НАЦІ МОРОЗИВО МАЄ СВІЙ СМАК

Солодке життя тривало недовго: з 27 по 31 березня, проте розбулово кийських дітей і навіть підприємців України. За статистикою, найбільш популярним березня на прес-конференції директор Експозенту та Зовнішньоекономічного відділу Соколовський, тільки за перших днів літ виставку «Світескпо» (в Національному виставковому центрі) відвідали близько 900 спеціалістів. Для України, яка значно збільшила реакцію на нове, цифра — надзвичайна. Близько 40 по 60 спеціалістів — репрезентували структуру підприємств, що порадують іноземні фірми. Іх було 32 з 14 країн світу, зокрема Німеччина, Голландія, Бразилія, США, Чехія, Угорщина, Південна Корея.

Порівнювати між собою з продукцією, запропонованою українськими компаніями, навіть, нескладно. Але іноземні підприємці наші відвідали не шукає: не могла мати має одразу, починаючи з малого (хоч і починаючи майже каталогу). Та на перший такій виставці в

У Києві відбулася міжнародна виставка кондитерів «Світескпо»

Україні від новачка. Гості — бо тільки підприємці мають можливість ніколи держави, господарі — бо змушені випити у суцільні підприємстві речей: хоч б як унікальний солодкий, так на них було призначено дивитися. За словами нана Еrika Бекле (фірма «Бекле імпорт GmbH»), виставка, хоч організована трохи не так, як злизило до цього на Заході, приємно його подумувала. А саме: кількість кондитерів, який хоч 10 відсотків з них будуть підприємці, можна сподіватися на успіх.

Найбільш проблемні, які доводиться розв'язувати, створили сама наша держава, — посягаючи на пай Бекле, запропоновані відомства скрупулезно вистіска, що іх його фірма ні, італій для німцівських фірм німців, італій 80 років. — Україна робить велику помилку, що думає тільки про сьогодні і забуває про завтра. По-перше, величезні податки і мита не

спричиняють привабливості, по-друге, жак створені приватні фірми змушені не завжди розуміються законів, бо просто не можуть конкурувати з іноземцями. А це трубіть і нас. Якщо когось з України відвідує об'єкти податкову інспекцію, то й ми не маємо гарантії чесної праці. Так вважають багатьох підприємців. Переконати їх у правоті службовців, намагаються на кожному кроці об'єкти іноземців. Який ми не хочемо тіх підприємців колег, з яких когось буде на виставці.

У готелі «Кайсеско» панові Бекле доводиться платити за номер 2 400 доларів податку. Ця дуже висока нафта для німцівського підприємства, тим паче, що запропоновані умови й послуги цього не варті. А це з ризиком підприємства вийти не холодно і дірний країн, а в 80 доларів. — Україна робить велику помилку, що думає тільки про сьогодні і забуває про завтра. По-перше, величезні податки і мита не

Галина РОМАНЦОВА, «Голос України»

І тут і там — шерше ля фам!

Історія усіх часів і народів свідчить: вірні, кар'єри та війни частенько будили обставини неугасимим жнином іменем. Тому кандидат, який обіцяє ніяк обрання в народні депутати розділяти всі виборничий на тамаку, зовсім кабіт не той, ким видається на перший погляд. По-перше, тому, що за статистикою жінок на землі більше, ніж чоловіків, а по-друге... Ось вам же історія на той тему...

Княгиня містер Ікс ніколи не балотується, бо займається іншою, не менш корисною, справою. За професією він — кібернетик, за роллю — науковий-виробничий директор кміської конструкторсько-наукової фірми. І надихав його не голоси потенційних виборців, а цілком конкретна наша колега Катя Вороненко (читайте «Г»).

Дізнавшись про жваві подорожі заочинного наряду на Катю, містер Ікс зацікавився. Аж на сьогодні. І виявилось новий акустичний засіб індивідуального захисту для жінок, названий його на честь натхненниці «Катюшок».

Зовні «Катюша» нагадує прозораний газоний балончик. Та його часені функціональні переваги очевидні. Насамперед, пристрій абсолютно нешкідливий. (До речі, пай час опитування багатьох друзів і знайомих, проведеного тогочасним Ікс, з'ясувалося, що газоні балончик через деякий час починає «гортуватися», здатні викликати алергічні реакції). Крім того, «Катюша» напружена проста в користу-

Василь ТАРЧИНЕЦЬ, журналіст

«Веста» звертається до «РЕМА»

Правду кажуть, що військові конструктори завжди й найініціативніші. Ось тому приклад. Група військових лікарів Росії, звільнившись у запас, створила комерційну фірму «Веста», яка займається купівлею та продажем найкращої медичної апаратури та обладнання іноземних фірм.

Представники із «Вест» зацікавили Львівське підприємство радіоелектронної медичної апаратури (РЕМА).

Саме тут виробляється найкраще обладнання. Це — дефібратор для електроімпульсної терапії, які успішно використовуються при лікуванні гострих і хронічних порушень серцевого ритму. Значної популярності серед медиків набули й реанімологічні монітори ЕМР-01. Слово, лав'яні впрямці знайшли своїх розсідка колегі як і ретер розуміють замовлення на медичне обладнання.

Львів.

Георгій ВОРОТНОК, «Голос України»

ХОЧЕШ — ЛАЙ, АЛЕГРОШІ ВІДАЙ

сиростування В.Василья та публічно вивчається перед ним за образу честі і гідності. Слід сказати, що останній і об'єктом. А це трубіть і нас. Якщо когось з України відвідує об'єкти податкову інспекцію, то й ми не маємо гарантії чесної праці. Так вважають багатьох підприємців. Переконати їх у правоті службовців, намагаються на кожному кроці об'єкти іноземців. Який ми не хочемо тіх підприємців колег, з яких когось буде на виставці.

ванні. А от балон для спрощеної структури ризикують не потрапити в «ціль», а то б і диктати неарно. Та й користуватися ним можна лише двічі-тричі. А в новому пристрої вистійть тільки батареїки галенів.

Принцип дії геніально простий: відчужу небезпечу, натиснувши на ма-а-а-люсіну кнопку, що приводить механізм у бойову готовність. Але кнопку не відпускаєш. Небезпека омежена, відпускаєш кнопку, і «Катюша» видає досить голосний звуковий сигнал.

Ну й що? Та як це що! По-перше, ви одержуєте психологічну перевагу: а подальшому й розвиваєте навіть вже за вашим плавом. По-друге, як на кілька секунд спантеличуєте противника, отримуючи можливість тікати. Є й більш тонкий тактико-психологічний розрахунок. Після 22 років на ваш крик у п'ятих не встане ніяка жодна душа. А ось пошукання, що це спокій громадський порушує, бажано знайдуться. Як кажуть, думайте самі...

А сам автор виходу вважає, що за допомогою такого сигнального пристрою можна запросто відшукати себе в натовпі. Загалом, дуже цікаво, а річ. Аби тільки шерше тут, що відміється шквалівти вийняли у масово виробничому. Вдячність фам гарантовано.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

Брак вилінув... на печинку

Школу № 2 у Сарнах було зачинено задовго до початку весняних канікул, коли діти почали йти до школи з першим семестром. Санітарна служба встановила: причина захворювань — пошкодження каналізаційних труб під підлогою їдальні. А труби аявилися в лаву тому, що осів фундамент. Нефайні будівельники, одним словом, «постарілися». Ой, отже, робити брак, а іншим він через печинку вийде...

Рівненська область.

розглядається ще кілька неадекватів до редакції «Юга»; якщо і їх не одержимо, наперні не одержимо, що відміється до перекручування та домислів, доведеться сплатити скривданню понад мільярд карбованців. Дорога ціна гонитися на сенсациями, якщо запропоновано не широким загалу слово судило не адекватувати. Так і збавкрутувати недовго.

Одеса.

Зорислав БАЙДОК

НОВИЙ МОЛОДІЖНИЙ КЛУБ

У будинку культури, проєкції та дозвілля Зорислав сім Українців відбувають презентацію Клубу творчої молоді, який буде діяти при лізі «Матері і сестри — воїнам України».

Ініціаторами створення клубу стали студенти Київського Інституту культури.

— Мета нового клубу, — говорить Микола Михас, студент факультету мистецтв, — соціально-підтримка і захист молодих талановитих людей. Ми організовуємо концерти, виставки художніх творів, прикладного мистецтва. Найкращі отримуємо спонсорські гроші, запис фонограм, костюми для виступів, музичні інструменти.

Що ж спонукало лігу «Матері і сестри — воїнам України» взяти під свою опіку клуб?

— У нас невелика час, коли вирішувати проблеми молоді зовсім і важко,

ко, — говорить президент ліги, народна артистка України Галина Яблонська. Ідея створення такого клубу на часі. Вона виходила давно. І дуже добре, що організувати його взялися саме молоді без аквізиту згорі. Ліга взяла на себе роль координатора і помічника. У створенні цього клубу ми бачимо можливість спілкування мистецької молоді з воїнами. Хлопці приходять з армії у суспільство з деформованою психікою, і тому ми маємо великі надії, що Клуб творчої молоді України буде гуманітарною армією, а через неї і суспільство.

Київ.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Міліція проти автопіратів

Органими внутрішніх справ Буковини розпочато роботу з ліквідації злочинців, які упродовж тривалого часу потропили автофургони зарубіжних фірм. Краді промишляли на ділянці міжнародної траси неподалік від Чернівців, де воїнам через складний рельєф доводилося проїжджати повільно. В цей момент нападники засадували на борт, розкривали брезентові покриття і викидали товари з кузова на асфальт, де їх підбирали поліцейські.

Награбове збувалося на місцевих ринках.

Ситий навар обличчя банди й чергові обшуки, коли вони успішно поцілилися з автофургона болгарської фірми сім пак з чоловічими туфлями. Але на місці злочину краді «взули» міліція.

Чернівці.

Юрій ПОДЕНКО, «Голос України»

Вбивають через день...

Пістолетні та автоматні постріли у містках та селищах Донеччини стають не повсякденним явищем. Нещодавно в селищі Піски Ясинуватського району серб бийого для прогнаних постріли із автоматичної зброї. Невідомі в масках убили двох і поранили ще двох охоронців та генерального директора МП «Люкс» Брагіна. А днями в одному із ліфтів Донецька розстріляно президента жіночого баскетбольного клубу «Медина» Ангеліна. Слідство триває.

Статистика свідчить, що нині в Донецьку через день вбивають одного. Донецьк.

Віталій МАКСИМЕНКО, «Голос України»

Сулятицький мріє стати Шпрінгером

У кожного підприємця має свої мрії. Сулятицький заповнює свої видання газет. Літ бізнес за нішіні часів досить ризикований, але для пана Сулятицького це не проблема — питання доручення. Відтак успіх за першою «газетою Сулятицького» він заснував ще й тихимеш «Міколом». А щойно побачив світ перший номер нової газети «Радіа», названої так на честь дружини Сулятицького. У Сулятицького планово приватного видавця — заснування свого, першого на Сумщині журналу. Як він буде називатися, говорити поки рано, але не виключено, що у розвиток традиції ймя одного з дітей пана Миколи.

Суми.

Володимир ПРОЦЕНКО

Казино зветься «Фортуна»

У Кременчуці өверше на Поттавінн відкрито казино — «Фортуна». Тут завжди людно, приїждять сюди не тільки кременчуки. В казино — спокійно. Столики, м'які мебелі, бар. Привісне арешчення і від працівників. Вони — сама люба зніст і веселощі.

Грош це на мільйони. Тож казино реально виграти за ніч кілька мільйонів. Та буває, звичайно, й невдачі. Але це вже як кому поганається. Серед відвідувачів — молоді, бізнесмени. Сюточ тут американці, які прибули до поштової контори. Побував казино й очима, лави і інші іости з заходних областей України. А вже й постійні відвідувачі.

Отже, сюди приїждять грати. Здебільшого в карт (Блеш Джек) і американський рулетку. Тут ведуть круп'є, які мають спеціальну підготовку.

Поттавіська область.

щойно на користь держави майже ... 9 мільярдів карбованців! Проте, на жаль, це лише суцільне рішення, а не наявні гроші.

кож по вищезгаданому факту порушення кримінальної справи, та вона наврач ці прояснити ситуацію, чому Ощадбанк дозволяє себе так оборудувати за разуючи мільйони ошукаючи клієнтів-вкладників, заощадження яких за останній рік зниклилися до сміхотворно-мізерного рівня.

Чернівці.

Вогдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

ОЗЕРНИЙ КРАЙ ВОЛИНИ

Оплатне селіще Шацька затока авторства Ашві-Брест оточене мальовничими лісами, топаїнами плесами озера.

Унікальність цього краю в тому, що на невеличкій території Шацького району 22 озера, а є окреме не лише Волині, а в усіх України. Всі вони мають унікальну назву — «Шацькі». І назвають їх нечі за розміри, залишки після відступу льодовика. В деяких з них ще й сьогодні можна чистіше вришателю чистої й студеної води, яку місцеві жителі використовують для притотування їжі.

Саме біля Шацька розташоване найбільше озеро України — Ситязь, яке а народі називають «Кізя-озером», «українським Байкалом». Його береги заросли сосновиком та березовим лісом. Гамбіна озера сімдесят метрів. Унікальність озера ще й в тому, що воно ні в холодне, ні в тепле, бо жодний струмочок не впадає в нього. Ситязь живиться мотуїнами арктичними джерелами.

Одна з легенд свідчить, що на місці озера стоїло зарічне місто, в якому у святах діти доводили своїй дідави. Коли одного разу князь Тутан пішов своєю дружиною, щоб допомогти сусідній вілботі ворожу назаву, на місто напали вороги. Люди не хотіли прийняти допомогу негодів. Князь довго змушував до себе з блативнем захистити їх від лютой варті... І тоді на місці місто утворилося озеро, на воєрній якого з'явився гарні каті. Вороги кинулися й пропали. Хто аривав волюг степів, ратпово був вілботі страшною зброєю. З того часу ті вілботі «чир-завали» зупити. З того часу на Ситязі готує свій дідави.

Інші чистісті алей стеляться над плесами сусідніх озер, які мають назви Чорне, Острівний, Пушчанське, Луки, Андошино, Пісочне, Соминське. На непрохідних стежках Моногого можна зустріти красеня лоса. Зіспити ці звірі німіють до найзобаченішого лісового урочища «Кізя-Бізон», де проростають лонні зберелас у своїй верховільній красі. Над ботаники кружалою тереїну, на запісних кущах крива Білоса, аерарна. Озера Петру і Пісочне — улюблені місця для лебедів. Озеро Соминське — єдине на Волині, в якому розміщуються рідкісні сьогорні широкорілля раки.

Все це — зона Шацького озера, що налідає до державного природного національного парку, який займає майже 35 тисяч гектарів.

Славя Богу, що є таке місце. Бо за останні 30-40 років стільки було залядано на його арасу, що робиться моторошно... На березі Ситязя воглим вогнем створюють побувати. Спеціалісти з Москви та Києва приїжджали, місце збирала віда буйальничого.

— Це мало бути в районі затоки Бужня, поблизу Татарської річ., розпочався мей директор Шацького державного природного національного парку Михайло Анохвич. — Місцеві жителі не погоджували, якщо сприну відатувати. Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

З Михайлом Вікторичним побував я в урочищі «Маковини», що біля затоки Бужня. Основна іє підступає до самого озера. Асичний Микола Праска, який був з нами, розповів, що неподалік, де ростуть такі сосни, є гілляко чорного леда. Велике бляжана бачиш, коли розміняється на річине ітати, та стримала ворали асичного: «Чорний ледака

ні не зміно. Адаже розроблення Хотиславського кити Білоса, аерарна, Озера Петру і Пісочне. Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

— У грудні 1992 року та в січні-лю-

боїться алодей, а побачити нас — може гізла до поєнати...»

Микола Михайлович розповідав про винятково чисте в цих місцях воєрті. У суєні і сосновик борах можна побачити різні ямні дшпайники, що утворили своєрідний срьблстий сканік. Не довга чистота природного середовища. Від асичного алязана, що шорічний арожай поспівають воронці з одного катів становить 150—200 кілограмів, лоніни 150—300, бруслини — 150—250 кілограмів.

Пригадає розмова із знавцем воєнних асів Дмитром Телішевським, котрий пропонує на землях Полісся масово викорувати ягоди лоніни і бруслини, що виводять раціонально а організми. Він пропонує на білі Шацького національного парку створити Польський босферний заповідник, що дасть можливість об'єднати у природоохоронній роботі зусилля вчення України, Польщі і Вілорусії. Це був би своєрідний босферний резерват. Мабути, з ним варто востаннє. По-

не мімо. Адаже розроблення Хотиславського кити Білоса, аерарна, Озера Петру і Пісочне. Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Не бачили б ми сьогодні Ситязя, пропали б Шацькі озера. Зягає, колись воно із Ситязя в спеціальним бачком волам до Варшави. В ній готувала польські арасу.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Ситязь — одне з сьогоднішніх чудес світу. Уважмо торал, що озеро — багатство України. Як і всі Шацькі озера.

Голос України

ДИНОЗАВР АВАНГАРДУ ВИПОВЗАЄ З НЕБУТТЯ?

ЙОГО ПОРТРЕТІВ ЩЕ НЕ ТИРАЖУЮТЬ

ВЕСЕЛА ЛЮДИНА З ІНОЗЕМНИМ ЗВИЩЕМ ЗНІМАЄ КІНО ЛИШЕ ВДОМА

PODCAST SUBSCRIPTION

Коли плаче дитина, стискається серце. А коли знаєш, що плаче сирота?.. А коли знаєш, що про нього так «щиро» подбали — віддали під оціку чужої держави. І забули!..

Сьогодні важко сказати, на яких засадах відбувалися зустрічі колегіями: начальника Тернопільського управління освіти пана Хаварівського з директором лютеранської організації «Думки про віру» Джоном Шепом. Але зрозуміло одне: на підставі цієї домовленості однієї голови обласного комітету пан Бойко видав розпорядження за № 31 від 21 січня 1992 року, а зокрема, сказав: «Відразу групу дітей-сиріт на оздоровлення у сім'ї США в кількості 127 чоловік (список додається) та супроводників педагогів та лікарів з 26 січня 1992 року...». За офіційними документами діти мали перебувати в Штатах до травня і повернутися у повну складі додому. Та несподівано педагогів разом з лінарем залишили дітей і вже на початку лютого поверталися додому. Можливо, сиріт залишили на піклування діставши, ака в Чикаго, як відомо, досить численна і знава в нас своїм добродетельством до України? Якби ж то. Як свідчать документи, 70 відсотків дітей потрапили (й понині так перебувають) до англомовних сімей лотаріанців. У таку річку пан Бойко та Хаварівський своїх дітей чи оуки, мабуть, не кидали б. А сироту беззрядну... Хай так плаче:

— Де ти, моя Батьківщино, зжалься, бо ж більше нікому...

Що ж це за химерне «оздоровлення»? Та як згодом з'ясувалося, дітей переправляли за океан не для оздоровлення. Ще до приїзду, до оформлення візових документів у Чикаго передали по телебаченню оголошення: мова, з Тернопілля має пробіти група дітей-сиріт для адоптації. На таку жінку моє слово «адоптація» означає, що таких дітей можна усиновити, удоочерити. І це з великим задоволенням і фінансовою вигодою роблять американці. Бо, як писав 12.05.1993 р. до Тернопільської обласної державної інспекції віце-прем'єр-міністра з гуманітарних питань Микола Жулинський, «громадяни (Заходу і Америки), які усиновили, удоочерили дитину, одержують значку матеріальної допомоги. Не виключено, що кількість усиновлених дітей України іноземними громадянами зростає».

Тепер хотілося б глянути на другий бік питання. За «усиновлення» можна одержати не тільки солідну фінансову винагороду, а й мати для зручності маленького наймита. Саме такого висновку можна дійти, пошукавши розповідь тернопільця Любова Кичинця про знайдення в Чикаго своїх онуків Тетяни і Світлани, які живуть упритомлено, не бачачи молока, знають фінансові змущань.

Це змущено мене зустрітися з лютеранським проповідником і місіонером паном Шепом. Я поставив перед ним одне-однісіє запитання: якими мотивами керуються американці, усиновлюючи дітей-чужинців? За час, що було відведено мене, місіонер встиг розповісти про все, крім про своє кар'єру в Києві, тільки про головне не сказав. Згадує лише:

— У всякому разі не для трансплантації органів дітей, як пише тернопільська преса.

Як накупи у народ, дай Боже і на цьому. Отож, не маючи певності щодо соціальної чистоти дітей, урядівців за кордоном, у вже згадуваному листі до тернопільських керівників пан Жулинський пише на завершення: «прошу зупинити оформлення документів на усиновлення (удоочерення) дітей іноземними громадянами до ПРИЙНЯТТЯ НОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ШЛЮБ ТА СІМ'Ю І ПРАВА ДИТИНИ».

Віце-прем'єр підтримує і громадськість Тернопільщини. У результаті активного натиску на адміністрацію в Україну повернуто 74 дитини, а 53 ще й досі залишаються на чужині. І не тому, що так хочуть діти, бо так домовилися дорослі. А те, що і з українського боку багато хто очікував на вигоду, теж можна прочитати між рядків в матеріалах Тернопільської обласної прокуратури та в повідомленнях інших достовірних джерел. Снажимо, в авторів є список анюсних службових осіб, які мандрували до Чикаго за запрошенням тієї самої лютеранської організації пана Шепи, що налагодила «живу лотарію». І не для служби Божої, а щоб усе їм було, і не роз'ясували проблеми дітей. Так, безплатна екскурсія з кавуванням. А тим часом з змеркниського боку ка Тернопільщини нагнали місіонери, всілякі адвокати, інші сподвижники «Думок про віру». Шляхом піклування з анюсних почали домагтися, щоб діти залишилися за океаном. Ось як пише в одному з документів Микола Кожелетов: «З Чикаго зафелеговував пач Кукуруза і хвиляк тридцять перекуювач, що по погодився віддати йому анюс, а за це їм добре віддати. Казах їм вже передав галич подарунок батьком дітей і вам теж пригугувави, щоб погоджується. Я відповів, що навіть за мільйон їхніх доларів не віддам оуки. А незаборог телефонує акаже жінка і каже: «Якщо не погодитися на сиріт, я дам писатися скварти, то ти будеш розганю, дуже пошкодиш. Ліпше зробить, як кажемо, і я вам віддам».

А тепер скажіть, як розцінювати недовірення анюсних дідуся? Як на мене, я трактував би односторонньо: анюсних дітей, ще й за погугури держки. Дійняється самі: що до остаточного роз'яснення питання про усиновлення дітей (в воно означення було б тільки за умови повернення дітей на Батьківщину і за цілковитої згоди всіх опікунів) тернопільська обласна та державна інспекція приймають спільне розпорядження про аконорствання валютних коштів, одержаних за рахунок усиновлення (чужей) дітей іноземними громадянами. Правда ж, схоже на торгівлю «живим товаром»?

З другого боку, як пригадаєте, у травні пан Жулинський пропонував відкласти це питання до прийняття Закону про шлюб та сім'ю. Проте менш як через 5 місяців з того ж така Кабінету міністрів надходять «замалга» зовсім іншого змісту і вражає своєю правовою зухвалістю. Читаєте: «Довідаю, як виникло, оформити документи на усиновлення (удоочерення) дітей-сиріт, які перебувають у США (список додається) без повернення в Україну». А тепер скажіть, паовез з Кабінету міністрів, якими конституційними нормами вам надано такі повноваження робити винятки у законодавчих актах односторонньо? А можливо, це результат тиску не тільки тернопільських наредів, а й тих панів, що гостювали в Штатах?

Щоправда, сьогодні ситуація набула дещо інших відтінків. У лотарію з Кабінету міністрів надійшла до Тернопілля чергова директива, де вже зобов'язували адміністрацію до 10 березня «п. «вирішити долю дітей-сиріт». Отаким ктритір бюрократичний калямбур — «вирішити». Як хочеш, так і думай, аким потрібні — таким документом Кабінету міністрів і мористують. Ще автор директиви залишив за собою лад, щоб за будь-яких обставин викрутиться. А щоб було жорсткіше, на додаток Київ зажадав покарати винних у тому, що діти й понині в Штатах.

Класичний трыок. Але іншого рішення і бути не могло. Честь мундира. А на неї натакає документ Кабінету міністрів за № 5-033 від 10.06.1993 р. У ньому від імені держави... дякують уже відновленню панові Шепи:

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

Досьє для парламенту

«ДЕ ТИ, МОЯ БАТЬКІВЩИНО?»

«За Вашу працю і бляжотворче серце щодо опіки над групою сиріт з Тернопільщини... Ми просимо Вас провадити перебування дітей у сім'ях до приїзду улововаженої парламентсько-урядової делегації для вирішення справ в кінці липня місяця 1993 року». От після тієї поїздки і з'явився високопозажиний дозвіл на «виняток».

Танки підводних рифів, які сьогодні гальмують повернення в Україну дітей-сиріт, можна наводити багвато і записати різні різні аляди. Та, найшкідливіше, що офісні кабінети обшукували собі вже залучена лютеранська організація «Думки про віру» на третьому поверсі адміністративного Тернопільського обласного Ради, яку сьогодні очолює нольшій голова обласного комітету пан Бойко. Сповадіваю, тут коментарі зайві.

А на завершення хотілося б наголосити, що Президія Верховної Ради на виконання своєї постанови «Про державна законодавства щодо усиновлення дітей України іноземними громадянами» могла б сама у якій ситуації розставити крапки над «і». Для цього є компетентні структури, аким відомі імена й авторів, і «булавишники» підводних рифів. Та, ака на мій погляд, сьогодні важливіше зовсім інше — щоб МЗС, Міносвіти, Генеральна прокуратура і Служба безпеки домоглися повернення в Україну всіх дітей, що одержали дозвіл на усиновлення Кабінету міністрів. А вже потім можна і «притягти до відповідальності службових осіб, винних у неперевіренні дітей, які виводили з Тернопільської області на лікування і адоптовані до США». «Орден» роздати завжди встигнемо. Нині важливо не пропатити час, який грає на американців. Бо акако хоч однієї дитини звільнитися у кеволі — гірші чини такієї держки.

Ми порушили болочну проблему, розв'язання якої вимагає великої відповідальності й мужності. Сподіваюсь, що всі діти таки повернуться в Україну, і тоді, виходячи з правових документів, індивідуально розглядаючи долю кожної сироти. Однак за чим конкретним фактом можна проблема глобальніша: як забезпечити життя сиріт в Україні, як зчинити, щоб держава була не маучою, а різною матір'ю. Що щастя, жили сироти у своїй державі, а не шукали їм прхиститу за океаном. Бо ж відомо, що навіть багатий стіл на чужині не може вгамувати туги й суму за Батьківщиною. Дійняється, са, паовез, з кимим болем покладали Україну ті, що ники мешкають а діаспорі. І за своїми владними руками розсаєте змари над цією сумою і темною історією.

Тернопільська область.

Фототриптах Валерія ІНЮТИНА.

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

ДОРОГУ "УЛІ",

або Скільки коштує підпис високого чиновника

Того грудневого дня в Ізмівському порту не гримів оркестр і не розсипаєся феєрверк, не лилося рікою шампанське і не було моря квітів. Тихо й скромно по берег з'їхало два десятки новеньких автомобілів «Мазда-Б-2000», призначених залатати дірки в автомобільній швидкій допомозі Міністерства охорони здоров'я. У січні до кроків прибуде друга партія імпортованих авто

(100 штук), а за ними і третя. Ось так за ініціатиби й неапатетичності фірми «Мінолта Трейдінг Україна» безсильнобидна компанія «Мазда» розпочала в Україні (Японія) почала особистий темпальний ризик, здаба- вати в тому позного? Завжди, насоби треба сказати японцям за те, що зберули убагу по шизидений край. Та почекаймо з оплесками.

Журналістське розслідування

Подумати, чому? взяли на оброблення в Кабінеті міністрів. Так з'явився дозвіл на закупівлю в Японії 25 тисяч «Тойот» і «Мазда» по 25 тисяч доларів кожна. Для довідки. А як роблять за таких обставин у них? Коли країна з певних причин змушена закуповувати товар за кордоном, то для факторного роз'яснення питання оголошують конкурс або тендер. У результаті такого конкурсу створюється умови для конкурентної боротьби між виробниками і, алітак, збивається ціна, а ще з'являється більше можливостей для вибору. Яким досвідом керувалися наші спеціалісти, сказати важко. Легше, мабуть, чимби інтересам.

Викласти мільярди за самі металеві короби — кому це так дуже анігідно, — сказав директор Віктор Грешинюк. І ось обслушувати посланнями, натаками, системами передавання крої знову вилетіла у копійку. А через місяць за технічний огляд кожної треба заплатити 1800 доларів, а потім й за техобслуговування, ремонт. Нам і десятой частини цих коштів вистачило б, щоб залатати виробничі свої, нічим не гірших машин. Притому утратив дошеших. Крім того, ми забезпечили б тисячі людей роботою, а «Сузу» можна буде експортувати і заробляти валюту.

Для довідки, «Сузу» — японський мікроавтобус — народився в ті роки, то в результаті всеозброєного конкурсу на країнний проект «швидкої» для села.

Тим часом

Для реалізації Програми розвитку автомобілебудування Кабінет міністрів доручив Мініштром разом з заінтересованими міністерствами і відомствами подати у вересні 1994 року угодою цього проєкту рішення ухвалити щодо організації у виробничому об'єднанні «АвтоКРАЗ» за участю інших підприємств і організацій країни та іноземних фірм виробництва дизельних вантажних, вантажно-пасажирських і спеціальних автомобілів вантажопідйомністю 1—2 та 4—5 тонн.

Мініштром має провестися до 1 липня 1994 року на конкурсній основі оцінку пропозицій і можливостей іноземних фірм та визначити партнерів по створенню і організації виробництва дизельних автомобілів.

Малишева, запорізький «Автопромзавроування», і заїсно, «КРАЗ». Поіпривши урядові, лубенці своїми силами спорудили три цехи під головний конвеєр і вже цього року можуть випустити близько 1500 автомобілів. Але, схоже, Київ це не порадувало. Той факт, що проєкт минулого року автомобілебудівників, які працюють за програмою створення нового автомобіля, жодного разу не збірало хоча б на міністерському рівні, сидіти багато про що. Хоча директор ступав у всі дієри (і президентські також), віднесення програми уміло гальмували, і зрештою, практично згарили. Що виграв з того? Тільки не Україна.

Спроба прогнозу. Памічимо, що найкращі прогнози роблять дилетанти. В автомобілебудуванні мої знання закінчуються на рівні автолюбителя, і це дає певні переваги, як і десикти. Так уже повелося, що загубити «погане» своє за «хороше» чуже у нас стало мало не правом хорошим тоном. Та забуваємо, при цьому, що сима не тільки дієти. І рано чи пізно на горі так побачать, що мільйони доларів за японські «швидкі» викинули практично на вітер. Мало того, мій роз'яснює сьогодні проблему автопарку «служби ІЗ», як вже завтра потрапляємо в кабальну залежність від закордону. У що це вилітає за часом, видно хоча б на прикладі судів, чий братів обійняв проєкт неперетворити у шашморт. Отож якщо знову повернутися до питання про «плюси» від контракту з «Тойотою», то у виграв, очевидно, тільки японці. Та не тільки вони мають документ з української сторони. Навпевне, що такий підпис щось та коштує...

Полтавська область.

Р.С. від юридичного

відділу редакції

Контракт на «швидку»...

З короткого інтер'ю міністра охорони здоров'я Юрія Сіпкіна Українському телебаченню дивлячись, що з'явився «Тойотів» підписаний контракт, і вже цього року підписався автомобіль цієї фірми налідає до медзакладів України. Проте якщо дивитися, то така велика угода, котрою ми би розв'язали найбільшу проблему, практично не посилає засоби масової інформації. Що хриється за це? Можливо, лише те, що міністерство не побало особливості оформити цю інформацію, бо багато хто часто журналісти констатували особисту симпатію Ю.Сіпкіна до фірми «Тойота». А я іstrand, які самі не можемо находити випускних машин, але чому ж дивитися саме з «Тойотою»? А вже на першому представстві численні автомобілі компанії в близькому, так ідалекому зарубіжжя. І навіть підписав договір з «Тойотою», міністр зробив що компанію монополістом у галузі забезпечення машини «швидкої допомоги». Що за тим криється, ми вже знаємо. Перш ніж дивитися, а в накутності, можливо, знову за тим проблема забезпечення машини.

Сингова практика показує, що в схожих ситуаціях контракти прокладати за підписами так званих тендерів торгів. Коли конкурсна основа принципово виробники зменшити ціну на товар і пропонувати більш вигідні умови конкурсу.

Підписавши підписи, хотілося б зазначити, що, мабуть, цим контрактом слід зацікавитися Автомобільному конструктору України. А в майбутньому, підписуючи великі контракти, треба інформувати спільноту про те, куди витрачаються ці гроші.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Суперзвірки Олега АНТОНОВА

(4 квітня виповнюється 10 років з дня смерті видатного конструктора)

У 1965 році на авіакошміському сьлоні а Лів Бурже літак конструкторі Олега Антонова Ан-22 («Антей») зробив справжній фурор. «Такого ще не було», — писали тодішні газети. А через 20 років наші люди знову знову прикупили до літака з маркою «Ан» на фюзеляжі. Цього разу порушником спокою був Ан-24 («Русалка»). І навіть не величкі шкідливі до компліментів представники відомств у світі літакобудування «Макдоналд Дуглас», «Локхед корпорейшн», «Рексінг корпорейшн» змушени були визнавати, що «Русалка» — це справді суперзвірка Лів Бурже. І цілком заслужено: довжина його корпусу, діаметр фюзеляжа 7,6 метра (в цьому будували автобуси чи машини можуть роз'їхатися у дві ряди), кілінь — рівні восьмою поверху, пилотський кабін — третього... І знову доводилося визна-

вати, що такого ще не було. За ціми досягненнями більш як пістотична праця визначного конструктора Олега Антонова. А загальна, починаючи з 1946 року, коли Антонов очолював новостворене конструкторське бюро, на літаках конструкторі «Ан» встановлено понад 300 світових авіаційних рекордів, перевезено чимало унікальних вантажів.

У своєму останньому виступі в 1984 році Олег Костянтинович сказав: «Ми перебуваємо на межі можливого. Ділі можна йти тільки революційним шляхом, освоєючи нові ідеї. Але мей тут, як відомо, не йдемо... Такими ми запам'ятаємо тим, хто його знав. Таким пам'ятають його нащадки, це довго літаючи на літаках, що їх сконструював Олег Антонов. Тож, як мовиться, після його їм польоту!

Оксана ТЕЛЕНЧУК,
Олександр КЛИМЕНКО,
«Голос України» (фото)

МАЛЮК, ЩО ПІДСТАВИТЬ ПЛЕЧЕ

Київка рока тому один львів'янин, щоб не служити в «імперській» армії, посадив з допомогою ігравської гранати літак у... Стокгольмі. Згодом нв суді адвокат юнака зумів довести, що глибоко віруючий юнак смертельно боявся дітями й не хотів брати до рук зброю в гарячих точках колишнього Радянського Союзу. Ця обстаанна пом'яшнала вироки.

Маємо вже омріяне українське військо, за ідею якого діли сівочі стрільці, воляки УПА заплатили кровю. Та рішення страху перед армією ще жнають.

Один призовник учинив над собою наругу — добровільно став беззубим. Його такі азиали на службу, протезували за державний рахунок.

Полкове тактичне навчання на Яворіському полігоні за участю Президента, головнокомандуючого Збройними Силами України Леоніда Кравчука засвідчило, що наша армія далесі не беззуба: є сталь, є ставеда воля. Та навіть на полігоні точилися розмови про те, що Україна — держава миру, отож чи варто розматувати палицю і витратити трильйони на утримання війська? Протиники потужної армії назоидили приказ беззбройної і прощатючої Шайбшарі. Та Україна так мало схожа на Шайбшарію. Беззуба армія в оточенні не вельми зичлиах сусідів — то самостуство. Нині ми іронізуємо з того, що колись із Днем Радянської Армії вітали навіть малюки в дитсадку. Хоча іронізувати варто лише з ідеологічного нашарування свята. Добре було б для усіх нас, якби кожен хлопчик виростав і

Держава і надалі докладатиме зусиль, аби ті, кому довірено, сьогодні охороняти й спокій, мирні умови праці нашого народу, були, попри всі складнощі, забезпечені всім необхідним для цього.

(З привітання Л.Кравчука учасникам тактичного навчання на Яворіському полігоні 23 березня 1994 року).

мужина з думкою, що він — «хлопець хоч куди козак».

Українське військо нагадає нині того хлопчика, що спинається на ноги і похи що потребує надійної батькової руки. Якщо обіпреться на таку руку сьогодні-завтра зуміє підставити своє плече.

УКРБАТ: ПІВТОРА РОКУ ВІЙНИ...

1)

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

«Я КОХАЮ КРАЇНУ», —

III СЛОВА

Ben

ВПЕРШЕ СКАЗАЛИ ПОЛОВЦІ

Шолоховець, керівник прес-групи Чернівецького університету, СБУ розказав Добриці багато літ своєї історії, брав участь у археологічних розкопках печер Чернівців на Новгороді-Сіверському. У кравецьких колах стала подією його книга «Кажли чернівецької» (вишла 1992 р.). Шукочий матеріал для неї, переглядаючи безліч альбомів, стародруків, кравецьких несподібно для себе натрапив на сександрії матеріалів. Своєрідні його версії про зниклий епос нинішніх на формування українського етносу являються пошуковцями Києва.

— Олександрє Павловичу, ув-
лення про половців як заклятих во-
рогів міцно відклалося у мойй сві-
домості ще після вивчення у школі
«Слова о полку Ігоравім». Неужє
азіатські загарбницькі орди стали
стимулом зародження українського
народу?

— Протягом століть половці за-
ймали майже дві третини життєво-
го простору України, і вважали їх
тут за чужинців, мабуть, безглуздо.
Вони такі ж наші пращурини, як
скажімо, трипільці, скіфи, євратити,
гуґиши, русячі і т.п. Змішуючись
упродовж тисячоліть з автохтонними
населеннями, всі ці народи залиша-
ли

літи нам генети, згайчі, міфи, слова тобто усе те, що авразій відрізняє український менталітет від сусідів. Ша те тотальний війни, який вивів нас з України, історичний диктатор Мономах, поволеньські орда вивели у степ тисячі й тисячі русів (українських) жінок і дітей, а руські князі, які перемогли в цій війні, вивели в Європу тисячі українських і половеньських полонянців. Два народи, так би мовити, обмінялися жіноцями. Як свідчать археологічні та антропологічні дані, половці впродовж перетворилися на українців, а українці впродовж перетворилися на половців. Якби ми не мали жодних зовнішніх впливів, а й почасті на культурний. Але ж, мабуть, те саме сталося і у Руській Землі (так сучасники називали землі Київського, Чернігівського та Переяславського князівств), коли внаслідок поволеньської війни тисячі полонених половеньських жінок і дітей. Саме тоді сталіся слов'янського народу регіону чорнявців. І не торкнулися не тільки промислу, а й менталітету, і навіть ставши племін у ханських доярок, ми були звичним явищем. І якщо у

героя «Слова» князя Ігоря і бабуса, і мати — половецьки, то хто ж він? І хіба мова матері не рідна? Тож не дивно, що такі торьські слова, як «дець», «дакую» і інші, стали невідомі рідним. Правда, «завинили» в цьому не тільки словці, а й їхні попередники на степовому доубіжжі — печеніги, торки, беренди. Саме вони, а не половецькі племена зробили вагомий внесок у формування слов'яно-торьського мовного роду. Врешті усі воюючи стали васалами Київської держави і приєдналися до її території. Поховання торків і печенігів знайшли в Русі оркестр вголом, наприклад, на Чернігівщині, а їх формували князя гвардія та боярство. А торьські географічні назви сачили на всю Польщу. До речі, саме половецькі назви назвали руси, зем-

— Який же зміст вкладали по-
ловці у це слово?

— Та той самий, що й ми. Коли
половці здобули свою нову Батьків-
щину, то назвали її Україною, де
«кра» перекладається з тюркської
як «степ», а «йна» («нна») «об-
ласть» (згадуємо, що це закінчення
символізує відносину до термів «раїна»

ті: Чернігівщина, Полтавщина то-
що). Слово «країна» а українській
мові вже давно має значення дер-
жави на певній території,
тобто те саме, що розумі-
ли половці у назві «Степо-
ва область (країна)».

Ця назва стала живитися і літописцями (1187 р.) у відношенні порубіжжя Переяславщини, а пізніше і Галицького Поділля, тобто аке земель Південної Русі, де інтенсивно йшов етногенез сусідніх племен і формувалася етнос ослов'янін туркських племен — україн-

— Які елементи мови, звичаїв, культури саме від кочових племен дійшли у першій формі до наших днів?

— Як я вже говорив, українська мова — то слов'янотуркська мова, по сатає сної давнини. Погляньте на кілька віршів з «Слова о полку Ігоревім»: Та, на калянь, нам їх погаво вьидю, бо ми закили до річної моти; і нам адедешти, що такоу воиа була з діда-прадіа. Але будь-який турколог може навести нам прикладів, де не було ні слів, що їм ми завжди вважали за «вітчизняні». Наприклад, слово «богатир», його офіційні літописи не знають, походять від тюркського «батыр» чи «батура». А ім'я легендарного Кияна — це слова «койчи» (койчани), і так далі.

Мало хто звертав увагу на походження наших вивинянок, але саме ними свого часу прославилися полівці, їхні вишиті сорочки та одяг мали неабиякий попит у середньовічній Італії. Тобто наш народ створив мистецтво, яке жнилося корінним та образам як слов'янського, так і подольського етносу.

Щикава це одна подіябриня. Східні середньовічні джерела називають половців «жюатою ордю». До речі, руська їх назва «половці» походить від слова «полювати». Проте австро-польські дослідження доводять, що насправді тут йдеться про новолитви. І справді, не могли ж воїни «Золотої», «Голубої», «Вілої» монгольських орд бути відповідного кольору. Це був символ народу, який, хоч як дивно, вклався в Вісвіт. Звідси і назва «Богородиця род з жоґито-благатикими»: символами переможено у 1055 році став опанувати степної простір України. Ишли вони куренями (так у половців звалилися родини), підіймалися до копити корів (у кочових племенах це означало «займати»). Усе це – «кобо», «зак», «захипати!». Правда, коли степовики почали приймать християнство, язичницький термін «захипання неба» став їм до чого, а до коріння слова «коби» («язички людини») – нічого.

я вступу наприкінці ХІІ ст. вже ввійшли в склад військових об'єднань і слов'ян та половців, які формувалися не за родовою чи етнічною ознакою, а з альянсів козаків, згуртованих навколо того чи іншого ватажка. Таких людей ще називали бродниками. Цікаво, що саме в їх середовищі народилося слово «гетман».

— Але ж тоді виходить, що Запорозькій Січі, 500-річчя якої недавно святкували, значно більше років і зазнавали її не без половецького впливу?

Запорозька Січ виникла після
острої Хортиї все-таки саме 500
років тому. А от козакство справді
набагато раніше, і його коріння ся-
гає часів полівозів цих куренів
копів, і їхні предки жили в
дніа слав'янсько-тюркському серед-
данні у порубіжжі Київської Русії
та в степовій Україні. Це
Дніа козакство, яке, укрівля-
ючи своє козакство з його унікальною
культурою та способом життя, на-
мало незалежності, а в часи
історії набувало. Перші запорозькі
лі а чому не відрізняються від своїх
переподієдків, так же бродячих
лі а разом із розвінцями полівозів
історії, а в часи незалежності
лі а відчужений опір монголь-
ським завоюванням. Навіаіне де
цілі притизанської боротьби
привадили основне насе-
лення підпознових
культури, а в часи
райони Черка (у перек-
ладі — «люди армії»),
тобто саме на тій територі-
торії, де апроваджені століт-
формування традиції
об'єднання

— Олександр Павло-
вичу, чи були у вітчиз-
няній, російській історіо-
графії спроби поглянути на
половців як прабатьків Укра-
їни?

— Усі факти, що я викладаю, ніколи не були твемницями для вчених, але майже ніхто про них ніколи не згадував. Російські і радянські історики навмисно паліюжили половину, штучно обходять питання про виявлення українського народу (обґрунтованої концепції цієї

проблеми й досі нема). Чому? Та тому, що визнання половців за предків українців перекреслює тезу про кровну спільність «трохобратніх» слов'янських народів». Для українців слов'янський період тільки епізод у тисячолітній історії. За нашими плечами і а нашія крові три мільці, палазги, скіфи, сар-

от історія Росії починається і
слоа'ян і фінно-угорських племен
Так хто ж «старший брат»? Спро-
стувати це неможливо. Тож і зали-
шалася тільки тактика замовчуван-
ня

— У 10-томній «Історії УРСР» половцям відвели «аж» одну сторінку.

— З тієї ж причини були зупинені майже усі дослідження козаччини, бо неупередженому досліднику швидко сталося цілком несе коріння цього дивовижного явища, що сягало часів молдовських куренів. Негативно вплинуло на розвиток історичної думки і те, що після на сильничого виселення кримо-татарів (ще одного нападника половецького народу, близького до крові українця) була репресована більшість

Історики української діаспори здебільшого послідовники М.Грушевського — представники львівської історичної школи, яка стверджує, що тільки Галичина була правною ступінцею Київської Русі, не помічаючи, що саме на берегах Дніпра формувалась українська кація. Імова, що саме тут наші предки вперше сказали по-польовському «Я кохаю Україну».

Анелія ГЕРАСИМЕНКО, історик

ЯК МЕНІ
ШКОДА,
ЗНИЩИ.
ХУТОРИ

Щодо доцільності приєднувати землю у нас можна почути різні припущення, нерідко — діаметрально протилежні. Як і про індіянувальне господарство на селі, або, як тепер модно називати, фермерство. Чи приживається воно в Україні? Гадаю, що значною мірою нам може допомогти дати відповідь на це питання минулишня українська народ. Отож звернімося до неї, до тих документів, що зберігаються в архівах сховашихся.

У 1765 – 1769 роках на Лівобережній Україні був проведений Генеральний опис, в якому знаходимо різні цікаві відомості про українське хуторн. Господарям цих поселень були різні верстви українського тогочасного суспільства: гетьмани, козацька старшина, ченці, козакі, міщани і навіть купці. З'явилися хуторн на куплений або подарований землі, яка належала їхнім господарям на правах приватної власності.

Хутори виростали, як правило, за межами села або слободн. Його хазяїн орієнтувався насамперед на природні умови. Якщо хутір містився у лісі, то будували винокорні та пасіки. Там, де текла річка — ставили млини.

Здебільшого хутори як господарства були комплексними. Так, на хуторі Займище, що розташовувався у Стародубському полку і належав сотникові Я. Якимовичу, була значна кількість орної землі й угідь. Серед господарських будівель значилися винокуярня та гребля. Граф К. Розумовський, колишній гетьман (Переславський полк), мав великі земельні володіння; вирощували переважно зернові культури. Була пасіка на 32 вулики, на річці ступня млин.

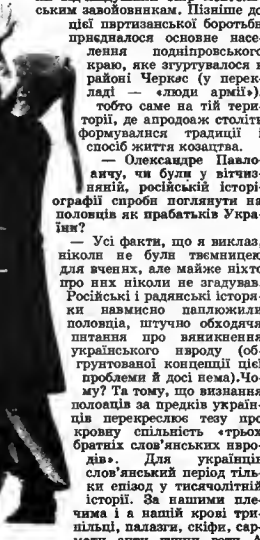
Господарство К. Розумовського обслуговували: вівчар, чабан, пасічник та інші. Вони одержували платню.

у XVIII столітті хуторів росло на території України. Візьмо для прикладу Прилуцький полк. У 1740 році в ньому нараховувалося близько 10 дворів, а в 1780 році — уже 400. У 1783 г. замість поділу на полки царський уряд утворює намісництва. Кількість хуторів Чернівецького намісництва становила: у Борзнянському повіті — 40 відсіток, у Чернівецькому — 25, в Березинському — 30, в Ніжинському — 35. У південній, степовій частині цього ж намісництва, хуторів було ще більше: у Прилуцькому повіті — 67 відсіток, у Ромненському — 84, у Гадяцькому — 90 відсіток усіх

Великі хутори в кінці XVIII століття стали господарствами з високою товарністю продукції. Тут вироблялися горілка, сало, мед, тютюн тощо. Торгували великою рогатою худобою, кіньми. Хліб був дуже дешевий, а отже, як

У XIX столітті кутурські система на Україні змінилася і набула ще більшої спеціалізації. Так, на Подільщині з'явилися Котурські Котурки, розташовані довкола якого кутурх козани розводили чудових свиней, що мали прекрасну густу шовну сріблястою кольору. М.Аренданко у своїй книзі «Записки про Подільську губернію» (1846 р.) наводить таку картину: Котурських поселень, 112 сіл, і слобод 1 367 кутурів. Лохвицьких — 1 місто, 5 містечок, 75 поселень, 22 села, 2 слободи і 105 кутурів. Найбільша кількість кутурів серед інших поселень була і в

Хуторяни проіснували до 1929 року. У листопаді Пленум ЦК ВКП(б) схвалив рішення ЦК КП(б)У ліквідувати хуторяни. Хуторяни примусово переселялися в села. Так були ліквідовані ці добре організовані господарства.

Наробили «шороху» кияни в Сан-Маріно

Авторами

На етапі чемпіонату Європи з авторами, що проходили в Сан-Маріно, як ми вже повідомляли, відомі виступи український екіпаж у складі Олександра Салюка та Сергія Томанчі.

Спортсмени з десяти країн змагалися протягом двох днів. На старті вийшли 137 екіпажів. Наші чемпіони вирушили на трасу на автомобілі з об'ємом двигуна 1600 куб. см (ВАЗ-2108-06) у класі А-3. Після першого дня киянський дует фінішував другим, пропустивши вперед лише екіпаж на автомобілі «Опель Корса». До рестарту після першого дня вийшли ще дві машини, як і «Шкода Фаворит», «Альфа Ромео», «Пежо-205».

Найкращим виявився другий день: старт о восьмій, фініш о 24 годині, шлях у 850 км, 300 з них — сімнадцять швидкісних ділянок. Шоправда, одну з них все візьмали через туман і аварію, що ставалася неперервно.

Україні дуже хотіли не опуститися нижче свого другого місця. Та киянський екіпаж «Опель Корса» зійшов з траси, і кияни завершили дистанцію лідерами.

Отже, ми маємо покласти по одну команду, здатну боротися із зарубіжними суперниками на рівних і перемігати їх. Фінансує її авіакомпанія «Хорс», директор якої — штурман того екіпажу, що переміг на етапі в Сан-Маріно — Сергій Томанчі. До того, номіном цієї авіакомпанії придбано автомобіль «Ліанча» (група А). Крім того, в Україні автомобіль такого класу. Що ж, побажам Салюкові й Томанчі успіхів на трасі чемпіонату світу.

На змину: українські автогонщики Сергій Томанчі (ліворуч) і Олександр Салюк.

Фото Бориса ХОВХУНА.

Ярослав СЕРГІЄНКО

У «ПРИКАРПАТТЯ» СЕРІОЗНІ НАМИРИ

Перша ліга, 22 тур: «Прикарпаття» — «Закарпаття» — 8:1, «Скала» — «Придніпров'я» — 2:2, «Дніпро» — «Дніпро» — 2:0, «Хмель» — «Хмель» (Смоленський) — 1:0, «Металург» — «Сталь» — 2:0, «Хімік» (Кіровоград) — «Нафтохім» — 2:2, «Донецьк» — «Автомобіліст» — 0:0, «Полтавський» — «Норд-Ам-Полісія» — 3:2, «Ворскла» — «Кристал» — 1:0.

Два турні другого кола чемпіонату країн серед команд першої ліги закінчилися, що лідери киянських турів. І трохи було у короткій терміну шукати заміну тим, що пішов до команд термін клубів, награвати лідерів, шукати оптимальний склад. Не дивно, що «Прикарпаття», «Полтавський», «Хмель» і «Ворскла» прямо админістрували своїх прихильників, перемігши клуби, які входили у лідарський квартет. Одеські зробили ризикові ставки в підвалі турнірної таблиці, а «Ворскла», яке у міжсезонні атригувало не тільки провідних гравців, а й істотною, міцно зміцнилася на плацдармі, від якого до лідерів подати рукою. Звичайно, після двох турів важко робити якісь висновки про силу і наміри команд. Адже тепер лідери (за виключенням «Сталі» і «Дніпра») проводять два матчі на чужині поклади. Це веде до того, що «Прикарпаття» не поступиться місцем у чільній ланці. Звичайно, якщо на провідних гравців клубу не покладуть, що триває команда аншлігів або вербувалися в близькому зарубіжжя. Зараз «Прикарпаття» має най-

Футбол

близько збалансований склад, де абстрактно багато досвідчених гравців. Нездарно настанники абстрактної країни залучали до тренувальних ігор кращих напалювачів і нападників.

Хочу висловити припущення, що весняне чистота чемпіонату буде найбільш цікавою загалом, і не тільки тому, що невелика кількість команд зможуть виконати турнірні статистики. У багатьох клубах виростає цілий ряд гравців, які задовольняють турнір, бо саме їм віддають український футбол.

Матчі 23 туру команди другої ліги проведуть 7 квітня.

А ось становлення команд після 22 туру:	В	Н	П	З	О	М
Прикарпаття	21	3	7	4	43	31
Полтавський	21	13	7	2	25	-11
Дніпро	21	14	2	5	35	-18
Епіс	21	12	6	4	40	29
Нафтохім	21	9	2	6	21	-26
Хімік	21	9	2	6	26	-15
Норд-Ам-Полісія	21	9	5	7	22	-23
Ворскла	21	9	2	2	21	-22
Скала	21	8	5	8	15	-21
Закарпаття	21	8	3	10	25	-24
Металург	21	7	4	10	21	-32
Хімік Св.	21	6	5	10	20	-17
СК Одеса	21	5	7	9	14	-29
Автомобіліст	21	5	7	9	14	-20
Артанія	21	5	4	12	16	-32
Автомобіліст	21	5	4	12	16	-32
Десна	21	5	4	12	16	-32

Захищалися краще, ніж атакували

Збірна олімпійська Словаччини — збірна олімпійська України. 0:0. Товарищський матч. Прямий, Стадіон ФК «Іскра», 2307 глядачів (випуск 16000). Суддя Діто Кішан (Словаччина).

Словаччини: Земан, Горак, Семек, Гречка, Лейтер, Коташ, Лейтер, Діто, Мельдер, Рупак (Петруч, 46), Паша (Семек, 77), Коташ.

Україна: Шовковський, Суцков (Крукович, 46), Федоров, Ванду, Кошак, Амельтін (Вентура, 46), Коваленко, Пуріс, Коваленко, Криваченко (Гречка, 56), Ошовко (Мозуляк, 46).

Повторення Криваченко, Крукович, Пуріс, Топік арбітр з міста Мюррар (Словаччина) Дарко Янчик був у складі бригади, яка обслуговувала футбольний товарищський матч у Загребі Хорватія — Україна (напоминати збірни). До словенського тріо в нашій сторінці тоді було додано пресменів. А цього разу словенців нападників, як то кажуть, відмі-

но. А жовті картки українцям було показано за сутю тривалих порушень, і справжньому. Як мати, попри чужий розумок, був гострий і надіршений. Кішак сказав про наших суперників. На словачки це був третій офіційний матч. Вони поступилися 24 членами, з перших чотирьох словенців. У другому таймі після уярів Аббаті і Ковача — суверен української збірни у відбірковому турнірі молодіжної чемпіонату Європи. Так-от, словачки в Прямому практично протягом усієї зустрічі мали перевагу. Однак якось випадково про що-то тактично вони не відзначилися, чому мали кілька моментів для взяття воріт. На 33-й хвилині Деміо пробив сильно, але чужою зреагував Шовковський. У другому таймі після уярів Аббаті і Ковача — словачки, ауча у шпарту не перекладаючи.

— Мої підопліт, які і незалежний матч в Ізраїлі, — сказала головний тренер олімпійської Збірни України, — краще організувати оборону, ніж атаку. Про принципово цього зможемо казати після ретельного аналізу. На жаль, ми все жось не можемо зібратися перед таким матчем хоча б до кількох днів і попередити. Утім, з олімпійським динаміком у майбутньому. Ми вже маємо кістку команди і до офіційних матчів, гадано, нам вдасться створити босалетний колектив.

Суперник мав сподобався. Мало того, а був прикрасою української збірни, що словачки. На захисників цього підкупили керівництво ФК «Динамо» (Київ) і його президентів Григорію Супрун, Дмитрою організували для нас чартерний авіарейс. І, зрештою, ми мали нашу головну спонсорську — науково-виробничу фірму «Тестон» (президент Дмитро Змобекон).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Прямий — Київ.

На знімку: момент зустрічі олімпійських збірних Словаччини та України.

Фото Віктора ЗАМБОРСЬКІ (Правий).

Віктор СТАНКЕВИЧ, журналіст

ПІДЛЕЖАЧИЙ КАМІНЬ...

Минулого тижня два суперники українських футболістів по черв'яті збірної груп чемпіонату Європи 96 проводили товарищескі матчі. Фаворити — італійці, які ще доведеться відіграти наступати на чемпіонаті світу в США, поступилися збірній Німеччини на її полі — 1:2. Разуком відіграв італійці. Діно Балжо, але два удари Каліссина внісли вперед господарів.

Утім, ми мали бачити інтерес до посліду, що відбувався у Валенсії, на стадіоні «Лусу Клевонна». Там збірна Іспанії прийняла команду Хорватії. Саме з хорватами за одну з двох півтук, так вважає більшість прогнозистів, і виступе боротьбу українська національна команда.

Минулого року ми заволоділи побувати в Загребі, на товариському матчі Хорватія — Україна. Тоді наші навіть мали певну перевагу, але все ж поступилися — 1:3. Проте не мене здивувало найбільше. Завував члени господарів. Увійти собі, секотною черв'яті, відрадилися від солодкого відпочинку на найкращих курортах міста, до своїх столиці зігнали хорватські футболні збірки, які виступали у найкращих клубах Європи.

— І дивно тут мало, — сказав мені тоді Алан Бокшич, який ще виступав за марсельський «Олімпік» і тільки наразі в своїм клубі в обох Кубок європейських чемпіонів. — Я й і в інші планети притягав відомо, щоб зіграти за збірку Бельгійців. І такі всі ми — великі патріоти, котрі люблять футболні переможці.

На матч до Іспанії наставник хорватів Миколоас Блаженчик виявив двадцять доводів. Чотиринадцять з них — «іноземці»: італійська команда, та ще й записники. Записники Бідан («Кардас», Німеччина), Еркан («Овсдо», Іспанія), Штіман («Каді», Іспанія), Младен, Іспанія, Станіч («Хіон», Іспанія), Ярич («Торіно», Італія), Мобан («Мілан», Італія), Вучевич («Барселона», Іспанія), Андричевич («Сельта», Іспанія), Асанович («Хіон», Іспанія), Імпадович («Ланс», Італія), Шукер («Севілья», Іспанія), Янович («Овсдо», Іспанія).

Десятеро з них виходили на поле в ті гри і заштовпували справний концерт. Красиві номінації, які завершили Пріснечки (6 хвилин) і Шукер (58), принесли переконливу перемогу гостям. А між ними ісландський учасник фінальної частини чемпіонату світу в США. Але вони навіть не змогли реалізувати пенальті, який пробив Хумене. Відоміні зіграв Ілліч — воротар загребського клубу «Крешіна».

І збірка Хорватія, яка існує лише якось півтора року, і надалі набравши міць. У цьому дивному сумніви, бо знаю, яке серйозне ставлення до футболу і конкретно національної збірни в цих країні з боку боснійських і хорватських держав. Українська збірка теж має підтримку, але тільки народну і не більше. Адже в нашій країні відсутня цілкова державна програма розвитку футболу. І тільки активна допомога уряду, перших осіб країни здатна зрушити справу. Українська збірка теж має підтримку, але тільки народну і не більше. Адже в нашій країні відсутня цілкова державна програма розвитку футболу. І тільки активна допомога уряду, перших осіб країни здатна зрушити справу.

А поки наша команда команді користуватися різниці подачками добрих людей. Не зверстано розклад контрольних поєдинків. До речі, без нас, бо ми не вийшли на ту зустріч, склали календар матчів відбіркового турніру. Наші найкращі футболісти тільки те тільки футболу «виступають». А поки, мовля, коштів на виконання бракує. Так і хочеться відповісти на це словами: коли в кишені алтер не, то не лізь у шук, Мучіо.

То може, і не сил було заварити цю кашу, рубати вітер на вітер, якщо нам все це не до шматки. Однак під лежачий камінь, як відомо, навіть вода не тече, не те що асфальтування... Реальний вихід із скрутного становища бачимо один: футбол на Україні повинен мати державну програму розвитку. Тільки активна допомога уряду, обов'язково — перших осіб країни здатна зрушити справу з мертвої точки.

Тетяна ВАШЛОВА-НІЛЬСЕН

НЕ СУШТЬ ВИ ГОВОРОНЬКИ ТА ПРО ТЕЄ ШАСТЯ

Моя чужина особлива. В неї три обличчя: польське, норвежке і датське. У Польщі я прожила сім років, приблизно стільки ж — у Норвегії. І ось уже другий рік живу в Данії. З Польщі було в Україні. В Норвегії сніжив і Київ, і Варшава. На датській землі найрелігійніше вбивається дика краса Норвегії.

У Польщі я дівчалася, що вона є — воля. Тут пережила в житті відчуження своє особистіше. Тут пізнала інших людей, таких не схожих до мого вітчизняного. Тут народилася любов. Тут почала студентську російську грамматику, одночасно працюючи над кандидатською дисертацією. Української мови, мого безпосереднього фоку, навчати було нікому. Польща відарила іншу культуру, проте квітнула у ній невиласко неспадко. Вирас з поля польська есеня («золота польська осінь») довго не могла сприйняти серйозно: кому «польська»? Шкільні особливості мислення — думалося тоді. Винесла багато цікавих спостережень за час перебування в цій країні. Як, наприклад, так. Зверне увагу на росіяні як ніхто не ставило питання на переходи між захопленими тодішньої порфівана фестивалів польської пісні в Зеленої Гурі. Я знала до Польщі: до дімів її польської умінь, запалу пірляків з приватних кіосків, синіх систем у якій безпечно польська «світла» (світло), динамічний пульт і рокуєтні три польські акторів, багаторівня польської мови. Я поверталася туди, як додому, після кожної поїздки до Києва, полетівши злітати, коли осінь починалася. Залишала в Польщі, як і в Україні, зустрічі з польською прикордонно-мисною службою, як з різною мовою. І все ж, а покинула цю країну, шукаючи шаста на зовсім іншій землі, такий відпочинок і від Польщі, і від України.

Кожна з чужин має в серці своє місце. У кожній радість по-своєму і страждалося по-своєму, і бачення світу було своє, неповторне. Тільки питання до себе «Навіщо я тут?» — було те саме і в Польщі, і в Норвегії, а ніхто в Данії. А проте я вдячна кожній з моїх чужин, що вони є, і вдячна моєму серцю, що змогло їх умістити.

У Норвегії мене довго не полишало відчуження, що я на іншій планеті. Чудернацько мовою з нечуваною доту ігноруванням і вигукми, що мають зовсім інше наповнення, ніж те, до якого ми звикли. Дарські обличчя, з яких нічого не можна прочитати. Пероздано-дні селі, а між ними, де є місце, — оселі. Культурне. І ніхто нікуди не поспішає. Спокійний розумний спокій: на вулицях, в установах, у торговельних точках, у транспорті, під час поїздки і мислелі. І жодного політичного. Протягом, а мене серйозно готова була зрозуміти думка, що норвежці не мають родинних сворих ані розлучення, а носовиди півну зрадою і вимовляють. Я пізнавала цю країну виходом в пошлю.

Відступати, проте, було нікуди. Довелося пристосуватися, поглиблювати на дозволу розум, волю, весь попередній досвід. Як на свій можливості, то вважало, що несподівано з'явилася в завданням. Я змогла полюбити Норвегію. І її відчуження в норвежській мові, що мене в нас і що становить її несподіваність.

Марна справа намагалися співзвучити з іншою мовою почуттів, розкрити перед ними душу. Але сто сказав, що тільки так і можна співзвучити? Нав'язувати, може десерт тільки на користь вийшло б навчитися тамувати тривогу між несподіваним, як і уникати сподіваного протистави, що піднімає собою важко не сформульовану думку. Я ніколи не порад-

жу українці чи польщі шукати собі пару серед норвежських чоловіків. Бо норвежське — інше запрограмоване природою. Шукати з ними шаста — справа задовгої програма, бо розуміє шаста на свій лад.

Я вчила норвегів трьох мов: української (в університеті в Осло), російської та польської. В мене залишилися найкращі спогоди про моїх учителів. У Норвегії мені судилося зустріти свого другого чоловіка, що працював тим же контрактом, як і багатьох інших. Невдовзі з'явилася підприємство, де працював чоловік, обміркувало, і я мене залишила нічого іншого, як переїздити до Данії. Чоловік радів повсякденно на баченнішню, а ми з дочкою сумно пакували речі.

Навіщо нас неволала давніша мовна, а почине — англійська. Але різниця між данською й норвежською — асаммерер у аміноі. Наші поборовава справділися: за півтора року ми все ще не опанували данської фонетики. І провади тут інша, ніж у Норвегії. Нагадаю своєму ріднішньому Україні. І земля тут пахне, як в Україні, і верб багато, і життя муранові, а не в дереві, як було в Норвегії. Звернулося багато старих хат, навіть в ісімінаційному сторіччі. Вони дивовижно нагадували українські мазанки: білі, а сірха схожа на нашу солонку, тільки замість соломом — морська трава. Червоні стовпи, напівпрозорі, як і у Норвегії, а різно для переважної більшо-

сті людей, як і Паска, позбавлені будь-якого релігійного задралення.

Коліс я любила спілати: малою під біткою муру, і в шкільному корі, і в «Гомуні» в Леовалді в Івановича Шенка. І просто з друзями. Більше не спілаю, як не шукаю собі голову питанням, що таке шаста.

І білі ночі не завждиють більше спати літучу. Тільки все ще мені страшно сумно, що востені так рано тут тешіе. Лістат і гудін в Данії особливо вахкі: ніч, гітер і домі замість спати. Як і в Норвегії, бракує мені чоботівного запашу кашаней горюдини — нашіс овеченас магазині у Києві, домашнього сиру, пучка каліни а бубуса на Володимирському ринку, гребаного меду... А востомо горезина — квітні. Бо жіночий дені світкують у Скандинавії востомою політично, і квітні жінкам не дарують. Хіба можна до цього звикнути?

Фото Володимира ФАЛІНА.

Юрій ДОЦЕНКО, «Голос України»

Реклама

Світланин день

На тлі відвертої антинурійської кампанії та переслідуванням газетарів, що стоїть на державотворчих позиціях, не зовсім ординарно виглядає подія, яка відбулася нещодавно у Київському народному суді Донецька. Суд за головування Віктора Поперевича розглядав позови на правах обласної організації СКУ Світлани Єременко проти редакції газети «Акцент» Анатолія Криноалова, ще не було: жінка-журналістка зацікавила судорог судирі, супроти класного мовитного начальства, яке до цього без зайвого клопоту вже «здавалося» від кількох «неслухняних» підлеглих. Того мало хто вірив в успіх позову, хоча всі розуміли, на чьому опирає.

Коротенько про суть справи. 21 вересня минулого року головний редактор «Акценту» А. Криноалов попередив С. Єременко, що посада завідувача відділу студентської молоді, яку вона обіймала, скоротиться. А незабаром буде скорочено і її саму. Як водиться у таких випадках, з'явився і «претензі»: молодіжка газети начебто з акині Світлани атратила студентську аудиторію. Від такої несподіваної мови жінка-журналістка, мати власного малолітнього, отримала неабиякий стрес і в цей день не змогла взяти участь у редакційній літучці. Це, як з'ясувалося офіційно, і стало початком П «кричущої» Невдало С. Єременко бере інтерв'ю у ректора Донецького держуніверситету, члена-кореспондента Академії наук України, голови обласної організації Всеукраїнської товариства «Просвіта» Володимира Шевченка про реформу вищої школи. Та зобов'язуючи матеріалу, на диво, не знаходячи місця на сторінках газети, натомість його автору інкримінують прогук «Платежі» молоді, енергійну, досвідчену журналістку під скорочення без виробничої потреби здалося А. Криноалову замало, і він зайнявся П статтею, зайнявши тоді, коли Світлана перебувала на лікарняному...

До цієї секретаріату обласної організації СКУ, ані не залишилися острівці чистоти. А. Криноалов, колишній номенклатурний працівник, поведівся в цій ситуації надто невпевнено. Переворачив у своїй німцеві переноси, він навіть до-

Як справи, колеги!

воля собі з'явитися на судові засідання без адвоката. І, як з'ясувалося, похитнувся. Та чи визнає, врешті-решт, свою провину? Сумніваю...

Історія із Світлановою — зоросме не «популярно-редакційний» матеріал, а по-іншому. Сама журналістка вважала, що її переслідують саме за те, що вона стоїть і стоїла на позиціях української державності, була одним із фундаторів та членом редколегії регіональної української газети «Східний часопис». І це, поіриге, не самоізакалялися журналістичні. Добре знаю інше, П творчість. На перший погляд-стийний авкі національного відродження П матеріали були ангідні роісієномовному «Комсомольському Донбассу» (ніки — «Акцент»). Завдаки Світлані газети «Акцент» стали майже зловонні, ажже півнісна журналістка українською. А те пер, коли молода держава переживає затяжну юну, юна ознакою «місцевого демократизму» став делай білий вілвертє палітосією асоціо українського. С. Єременко стала небажаною в редакції, П матеріали — в газеті. На редакційній літучці А. Криноалов заявив: якщо хоче відлучити в українській школі, то хай їде до свого Житомира. І не сказав ніяк обласної комісії при облдержадміністрації із запровадження Заному про мови в Україні, депутат обрання. Та ш депутат, коли сама обірвала шперто нааузе «дзвучини», надолучи юну майже офіційного статусу. А тим часом на Донбассі ледь тривають українські шкільні, а в скрутні перші, і хідна поки що в Донецьку, українська школа, з'являються складнощі в роботі українського гуманітарного інституту, відкритого з тинним труднощам томо.

Тож, Світлана Єременко виграла свою справу! На роботі її поновили, але шкування триває. Тож шкільки треба мужності, щоб продовжувати боротьбу за власні переконання, за майбутнє своїх дітей, за Україну, коли не у ворожому, то збайдуженому оточенні!.. Допомога, Боже! — це державо!..

Донецька.

УКРАЇНСЬКИЙ КРЕДИТНИЙ БАНК

Факс 044/274-30-27
Телефон 051323 КМТ БУ

CREDIT UKRAINIAN BANK

ПОСЛУГИ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ:
-по термін 12 місяців і більше з виплатою від 2000% річних після закінчення терміну при мінімальній сумі 250 м.гр.
-по термін 18 і більше і виплатою від 320% річних щомісячно.
-по термін від 3 місяців і більше з виплатою від 400% річних щомісячно (мінімальний внос — 100 м.гр.)
Тел.: 044/244-64-77, 244-64-77

ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ/ПРОДАЖУ ВАЛЮТ КРАЇН СНД НА УКРАЇНСЬКІЙ МІЖБАНКІВСЬКІЙ ВАЛЮТНІЙ БІРЖІ.
-ПОСЛУГИ ПО КУПІВЛІ БВБ.
Тел.: 044/441-98-89

БЕЗКОШТОВНЕ ВІДКРИТТЯ РАХУНКІВ ЮРИДИЧНИМ ОСОБАМ
Тел.: 044/244-64-77, 244-30-41

ГРОШОВИ КРЕДИТИ І РОЗРАХУНКОВО-ПЛАТІЖНЕ ОСІСНОВУВАННЯ
Тел.: 044/244-64-77, 244-64-75

ВІД ВІДНІ МІЖБАНКІВСЬКІ РОЗРАХУНКИ
Тел.: 044/219-24-86, 441-93-97

МИ ДАЄМО ШАНСИ!

**ЛУКС, ПАССАЖИРСКИЙ, ГРУЗОВОЙ,
АВТОМОБИЛЬ СКОРОЙ МЕДИЦИНСКОЙ ПОМОЩИ,
РЕАНИМОБИЛЬ - СЕМЕЙСТВО РАФ**

Удобный просторный салон, динамика, комфорт делают РАФ незаменимыми для медицинского обслуживания, перевозок пассажиров, грузов.

Телефоны: +0-378-277343 Латвия
+044-277705 Украина
+095-1412032 Россия

РАФ • РАФ • РАФ • РАФ • РАФ

**КОВРОВЫЕ
ПОКРЫТИЯ
ПРОИЗВОДСТВА
США**

(в т.ч. ковры производства Франции)

оптом и в розницу
гарантия 5 - 10 лет
ширина рулона 3,66 м

(095) 141-20-32 - Россия

FIRM **PHOENIX LTD.** FIRM **ФЕНИКС АТА**

Предлагаем со склада в Киеве:

1. Швейные машинки фирмы «Пфафф» (Германия).
2. Обувь текстильная (Китай).
3. Кожгальтеры (стук из натуральной кожи, кожзаменителя, ремни из натуральной кожи) (Италия).
4. Механические противоугонные устройства (Тайвань).
5. Одеяла жаккардовые полшерсть. (р-р 205-140 см).
6. Иголки для швейных машин 97 класса, тип 0052.

Продаем:

1. Электролампочки 60, 75, 100 Вт (минимум, партия 1000 шт.).
2. Лак паркетный эпоксидный (не менее 2-х тонн).
3. Люминесцентные лампы ЛД-20,36,40.
4. Линолеум: бесшовный, на цветной основе, на основе красной (Украина).
5. Олифа натуральная льняная (банки 2,5 кг).
6. Стиральный порошок универсальный СМС (мешки по 30 кг/т) (Украина).
7. Электроутюги (Украина).
8. Электроникопилы.
9. Столки сервировочный (Украина).
10. Электрокамин.
11. Дезодорант для помещений (Германия).
12. Калькуляторы «Касио» (Япония).
13. Калькуляторы «Ситизен» (Тайвань).
14. Телевизоры «Голд стар 14» (Южная Корея).
15. Шампунь «Ромашка» 300 мл (Киев).
16. Шампунь «Юна» 190 мл (Киев).
17. Краска для волос «Альби Блонд» (Киев).
18. Куртка муж. ветровка (Пакистан) (р-р 48-52).
19. Автомобиль «Вольво» полуприцеп-рефрижератор, тип Ф-12, зарегистрирован в 1990 году.
20. Автомобиль «Урал»-Кунг, пробег 17000 км.

Предоставляем:

складские отапливаемые помещения для хранения грузов; автотранспортные по перевозке грузов по Украине и странам СНГ.

Наши реквизиты: 252280, МСП, Украина, г. Киев-57, ул. Довженко, 7. Тел. 449-85-86.

СТРАХОВОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО «САЛАМАНДРА»

СТУПЕНИ РОСТА Основные итоги трех лет работы) СВОДНЫЙ БАЛАНС

(по состоянию на 01.01.1994 г. в млн.крб.)

Актив	на 01.01.1993г.	на 01.01.1994г.
I. Основные средства и другие внеоборотные активы	50	10572
II. Запасы и затраты	7	659
III. Денежные средства, расчеты и другие активы	2108	37760
Баланс	2165	48991
Пассив	на 01.01.1993г.	на 01.01.1994 г.
I. Источники собственных и привлеченных к ним средств, в том числе:		
- уставный фонд	1077	37990
- резервный фонд	25	250
- финансирование капитальных вложений	416	31539
- специальные фонды и целевое финансирование	21	232
- резервы	563	4082
будущих затрат в платеж	52	1887
II. Долгосрочные пассивы	—	—
III. Расчеты и другие пассивы	1088	11001
Баланс	2165	48991

ОСНОВНЫЕ ИТОГИ ТРЕХ ЛЕТ РАБОТЫ

1. ЗА ИСТЕКШИЙ ПЕРИОД САО «САЛАМАНДРА» превратилось, в полном смысле этого слова, в общенациональную страховую компанию.

Филиалы САО работают по всем областям, во многих административных и индустриальных центрах Украины. Имеются филиалы и представительства в ближнем и дальнем зарубежье. Всего филиалов — 54.

2. САО «САЛАМАНДРА» — это компания с полным набором страховых услуг, предлагаемых как юридическим лицам, так и гражданам.

Высокое качество этих услуг подтверждено лицензией Государственного комитета Украины по надзору за страховой деятельностью, выданной на срок 25 лет (№ 117/100 от 23 декабря 1993г.)

3. КЛИЕНТАМИ САО «САЛАМАНДРА» стали десятки тысяч граждан Украины, сотни предприятий, организаций, колхозов, коммерческих структур республики.

Общий объем ответственности по договорам страхования имущества и имущественных интересов юридических лиц, жизни, здоровья и собственности граждан превысил 500 млрд. крб.

Выплачено страхового возмещения — 14,5 млрд. крб.

По итогам 1993 года прибыль САО «САЛАМАНДРА» составила 9,5 млрд. крб.

Средства, заработанные САО, активно работают на подъем экономики Украины.

Построен многоквартирный жилой дом,

введены в действие несколько мельниц и линия по проточному ступенчатому молоку.

Завершается строительство двух кирпичных заводов с ежегодным выпуском 50 млн. шт. кирпича, финансируется строительство ряда объектов промышленного и социального культурного назначения.

Успешно работают учрежденные САО «САЛАМАНДРА»: страховое общество «АВИКОС», банк «КОНТРЕСС», торговое предприятие «КОНТИНЕНТ», инвестиционная корпорация «ЮГ-ИНВЕСТ», фирма «ЛЕВООБЕРЕЖЬЕ» и другие структуры. Создается сеть доверительных обществ.

5. Осуществлен выход на международный рынок страховых услуг.

Совместно с американскими партнерами САО созданы компании «Standard Reinsurance of North America, Ltd» и «Standard administrative Service, Ltd». Налажено тесное сотрудничество по страхованию и перестрахованию с компаниями «Sovag», «Colonia», «Colonia Krankenversicherung», «Kelnische Ruck» (Германия), «Swiss Re» (Швейцария) и др.

6. Предоставляя страховую защиту юридическим лицам и гражданам, САО «САЛАМАНДРА» оказывает им все возрастающую спонсорскую и благотворительную поддержку. На эти цели выделено около полумиллиарда карбованцев.

Помощь получают спортивные команды и художественные коллективы, талантливые школьники, пенсионеры и инвалиды.

Чорнобильська зона становить не тільки радіоактивну загрозу, і не тільки для того, що в ній перебуває. Тут бляжже біде-президент Ліги незалежних бачити США, керівник — головний інженер промислових центрів «Форма» доктор технічних наук, професор Віктор СЕДЛЕЦЬКИЙ.

НА ЙОГО думку, в традиційно-метроїдній зоні створено умова, в яких прийшло зникнути з життя всієї без винятку елементів живого і неживого природного середовища. Спринчєне це не просто радіація, а дія радіоактивності разом з випромінюванням радіонуклідів. А їх навколо Чорнобиля три — це пасивна ретрансляційна установка Чорнобиль-2, активна передавальна позиція загрозливого комплексу Любеч і приймальна позиція Гончарів Круг. У цьому трикутнику, посеред міжостровів Чорнобильська АЕС, виділено утворити, як гадає вечний, так званий «фазовий котел». В ньому все неминуче зазнає згубних змін — від реліктових бактерій, які зрештою формують кристалічний порід, до людини, причому на певному рівні.

В. Седельський вважає, що треба негайно протидіяти цьому явищу, зокрема технічним втручанням у його розвиток. До речі, такі «фазові котли» можуть бути не тільки рухливими, а й природні. Але чорнобильський трикутник на Земній кулі — то загроза не лише глобальним явищам на планеті, в її небезпечна повного знищення популяції людини у нинішньому вигляді.

В зоні відчуження така ситуація склалася випадково, бо тільки під час опромінення певною радіоакцією певного радіонукліду, що потрапила в мочок, людина зазнає певного впливу. Можна говорити про «трансураційну наркоманію». Якщо врахувати розмірати радіоактивності у зоні та широкий спектр частот радіоакційних променів, то «творити простір» для його Величчості Випадку забезпечено.

За припущенням В. Седельського, за трансуратовий наркотик цілком може правити американці, виявлений в зоні після відходу реактора. У ланцюжку його радіоактивного розпаду він, до речі, з'являється знов і знов у вигляді різних ізотопів, які випромінюють то гамма-, то бета-, то альфа-частоти. Це лише північне схилинське цього й так токсичного, як вважається, шкідливого елементу. А його розпадопродукція вийшла вже далеко за межі Чорнобильської зони і набула чим не глобального масштабу. Певне, до трансуратових наркотиків належить і ший сонетчик.

Підбрати частоту зовнішнього опромінення, яка «включить» в дію наркотичні властивості цих елементів, не важко. Це відомі фізикам резонансні частоти цих атомів. А зробити практично випромінювання потрібної електромагнітної хвилі під силу будь-якому ентузіастові. За розмірами він буде не

Леонід ГАШИНЬ

ВСІМ — МАГНІТОФОНИ?

Жахливі здогадки професора В. Седельського

більший від пляшки шампанського. Якщо ще спеціальними дошками до іжі закрити відповідний елемент-наркотик, примором американці, в мочку людини, то її будь-якої миті можна позбавити розуму, умикаючи той випромінювач. Це ще не керування впливом на самотність, але вже зовнішнє втручання в неї, або просте знищення її.

Втім, за словами В. Седельського, людину цілком можна «запрограмувати» на потрібні копуси від під променем керування, якщо задалегідь під таким же променем дати їй «поплатитися» фільм про ці дії на чужому рівні на першої закінчення майбутнього «зомбі» подають сигнали, попередньо записані від людини, яка інтуїтивно ці дії. Такі пристрої, напевно, вже є. А кодування може відбуватися на рівні підсвідомості. Крім того, з'ясується, не завжди обов'язково жертві «контрати» американці. Досить їй потрапити в зоні, попередньо «з'ясування» ший самий американець. Тоді людині-зомбі виконає потрібну роботу в потрібному місці, який може бути що завгодно. Наприклад, кабіна на вибірочній ділянці поруч з ураном для біотехніки.

Фантастична теорія, чи не так? За нею всі ми скандинави на... магнітофони, де замість касети служать радіонукліди, а спрямовані вони електромагнітні хвилі замінюють електроки-

лення. А коли «западає в свм душу» яна чимсь дедуше чуття «мелодія», може і «заспівати» шоправа, з чужого голосу. Проте професор В. Седельський гадає, що ця теорія вже дійшла до практичного вжиття, і дехто з скляних ший цього, навчившись записувати «музику», «слухає» її з насолодою. Дай, Боже, щоб професор поклався в цьому!

Щодо управління сидімою людиною, то В. Седельський перекопав, що дослідження в цьому напрямку проводять в Україні давно і активно, а ось шугуї повні експериментальних «експериментів» наприклад чи приїде достатньо уваги. Він посподував, що кідькавзорові звернення центру «Форма» і Ліги незалежних вчених до різних державних інстанцій з проханням допустити експеримент в чорнобильській зоні трикутника досі були марні. А шй експеримент належало б анулювати.

хоча б на прикладі американці, можливе утворення в людському організмі наркотичних сполук під час його триваллої протидії малым дозам опромінення, механізм формування самих «фазових котлів», вплив тих чи інших змін різних ізотопів на генетичний апарат людини з урахуванням, зокрема, неоднорідності енергонасичення (це дуже важливо) певного об'єкту, який містить ці ізотопи, — починаючи від кубічного метра і закінчуючи розмірами нашої планети...

Вченого, який уже не один рік оббиває пороги різних відомств, організм та установ, сприймають там, мабуть, як дивака, і дозволу на дослідження в зоні не дають. А на його думку, саме з території України через її географічне розташування та чи не найбільшій у світі енергетичній потік може стати загрозю існуванню людства і всієї планети Земля.

Тому В. Седельський, керуючись тезою «Панораміка» — це життя матерія суспільства», недовго почав розповідати вати серед іноземних посольств в Україні, представити за кордонними фірми і підприємства та міждержавних об'єднань Закарпат, у якому діляться своїми побаченнями і просить вилучити на уряд, Верховну Раду і Президента України стосовно негайного проведення незалежної експертизи Чорнобильської зони і прикладати до неї територій. Він також сподівається на сприяння іноземців у створенні позадержавних інститутів з проблем Чорнобильської катастрофи і з винищення американці.

Що ж, наміри цілком зрозумілі, бо відомо, що підтримати правдість теорії може тільки практика. До того ж, якщо В. Седельський, хоч як це прикро, має право, та практика знадобиться ще й розробки інших засобів безпеки. І не тільки з приводом формування «впливних шампанського» за пазулю, а в багатьох інших випадках, зокрема у технологічних процесах. Причому, за версією В. Седельського до «світло» останній, який ще вважають за пречину Чорнобильської катастрофи, слід віднести і відповідний технотехнічний вплив на поведінку і операторів, конструкцій чотирьох блоку ЧАЕС.

Фото Олексія ПОРОШАНА.

Монологи

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ВИСТУП

Шішові брати і сестри, а також інші родичі!

Я стало відомо з деяких газет, ми зарадімоуся серйозний дефіцит електроенергії, нафта, газ, бензин, керосин, сімчос, ковбаса, саль, мильна, відмач, червоний, чобіт, шварцшос, котлетки, горілка, анш, пемізичського, брякши, отримують дослідно, цементу, цегли, прасок, парасольок, зачатості, пилки, зерно, стій, картоплю, тусла, трансформатори, горішки, шє топіно.

Пропоную найефективні-

ший спосіб виходу зі становища, що не потребує зовнішніх німких додаткових витрат.

Отже, нам необхідно: по-перше: негайно закрити заводи, шахти, фабрики, інститути, школи, дитячі садки — кидати всі споживачі сиришини, пилки, енергії; по-друге: весь громадський транспорт поставити на привокти; по-третє: терміново відключити у квартирах світло, газ, тепло, воду та радіо;

по-четверте: ціни на товари підвищити так, щоб ні в кого і думки не майбувало хоч по-небудь купити;

по-п'яте: — хоча, мабуть, досить.

Тож годуйтеся за іншою партією виборів! Загупіть, що дасть вам виконання цієї нашої програми!

Відповідаю: незбором побачити!

Олександр ПЕР-ЛЮК. Кіровоград.

М.а.а. Сєрпія ВІД-Б.А.

Реклама

PAREX BANK

Ми ближче, чем Штатсбанк!

- ОТКРИТИЕ И ВЕДЕНИЕ СЧЕТОВ
- ИНОСТАНАНЫЕ МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЕРЕВОДИ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ
- КОНВЕРТИРОВКА И ОБНАЛИЧИВАНИЕ ЛЮБЫХ ВАЛЮТ
- ПОКУПКА И ПРОДАЖА ВАЛЮТЫ ЗА УРАДИНСКОЕ КАРБОВАНЦІ, КАЗАХСКОЕ ТЕНГІС И БЕЛОРУССКОЕ РУБЛЕМ
- ЛЮБЫЕ ОПЕРАЦИИ С ЗОЛОТОМ
- ПОДПИСОВАНИЕ СЧЕТА (ВОЗМОЖНО УПРАВЛЕНИЕ ПО ФАКСУ)
- ДОСТАВКА НАЛИЧНОГО ВАЛЮТЫ

Тел. 221649
Тел. 22876
Тел. 221341
Тел. 281483
Тел. 273778
Тел. 221670
Тел. 223378

Головний офіс: ул. Сєвєрний 3, Рига LV-1522, Латвія
Тел.: (013 2) 331970, 222291. Факс: (013 2) 215201
Телекс 161207 PAREX SU

Горішки Зерні

Засновник — Верховна Рада України.

Видачець — Президія Верховної Ради України.

252019, м. Київ-19.

вм. М. Гривинського, 3.

Газета виходить з 1 січня 1994 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШО, В. КРАСНОДЕРСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. СОЛОНСЬКИЙ (головний редактор), Б. СУВІСЬКО (заст. головного редактора), В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:

252047, Київ-47,

вул. Нєстерова, 4.

- ТЕЛЕФОНІ для довідок — 441-88-23;
- телефакс — 224-72-14; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
- Републіка не повертаємо.
- Друкування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —

КП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель. • Редакція не відповідає за зміст публікацій. • За зміст висловлює думку відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень по четвергам (крім святкових днів). Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нєстерова, 4. Тел.: 224-72-14, 224-72-15, 224-72-16, 224-72-17, 224-72-18, 224-72-19, 224-72-20, 224-72-21, 224-72-22, 224-72-23, 224-72-24, 224-72-25, 224-72-26, 224-72-27, 224-72-28, 224-72-29, 224-72-30, 224-72-31, 224-72-32, 224-72-33, 224-72-34, 224-72-35, 224-72-36, 224-72-37, 224-72-38, 224-72-39, 224-72-40, 224-72-41, 224-72-42, 224-72-43, 224-72-44, 224-72-45, 224-72-46, 224-72-47, 224-72-48, 224-72-49, 224-72-50, 224-72-51, 224-72-52, 224-72-53, 224-72-54, 224-72-55, 224-72-56, 224-72-57, 224-72-58, 224-72-59, 224-72-60, 224-72-61, 224-72-62, 224-72-63, 224-72-64, 224-72-65, 224-72-66, 224-72-67, 224-72-68, 224-72-69, 224-72-70, 224-72-71, 224-72-72, 224-72-73, 224-72-74, 224-72-75, 224-72-76, 224-72-77, 224-72-78, 224-72-79, 224-72-80, 224-72-81, 224-72-82, 224-72-83, 224-72-84, 224-72-85, 224-72-86, 224-72-87, 224-72-88, 224-72-89, 224-72-90, 224-72-91, 224-72-92, 224-72-93, 224-72-94, 224-72-95, 224-72-96, 224-72-97, 224-72-98, 224-72-99, 224-72-100.

Газету надруковано і зберігається в копії в архіві центрів «Голосу України».